

Hej, Camilla. Hej, Kristine. Hej med dig.

Og velkommen hjem fra Oxford. Tusind tak. Kade du en god tur?

Jeg havde en mega fantastisk tur. Det er dejligt.

Jeg er en lille smule med Åndland. Det kan jeg godt forstå.

Ja. Og velkommen tilbage efter Pinse og et spændende servesnit med Florence Magline.

Vi har meget på programmet i dag også to.

Det har vi. Ja, men vi kommer altså ikke udenom også lige at tale om Mia Skadehauke Stavn.

Nej. Nu sidder vi lige og taler om på forhånden.

Hvordan har man en kort samtale om det?

Fordi i virkeligheden kunne vi sagtens...

Vi kunne tale i teamen, vi ikke.

Jamen det kunne vi kunne tale i teamevis om det, og om de forklaringer, der har kommet frem i ret sagen.

Det er rigtigt.

Indtil videre.

Ja, og hvad vi tænker om dem, og hvad er det han forklager, og hvad er det vi ved om, hvad politiet kan bevise, ikke?

Det kunne være en rigtig lang snak.

Sagen optager rigtig mange af os lige nu.

Altså, der har været køg ude foran ret sagen, ikke?

Fordi det er så usædvælgeligt det her.

Så ekstraordinært så ufatligt mod byglet.

Det er det bare.

På et helt anderledes planen, vi venter til virkelig.

Ja.

Og det er jo fordi ret sagen mod en 37-årig mand gik i gang i sidste uge.

Der har været tre retsdage indtil videre nu her i talende stund,

og denne her mand er tiltalt for at have voldtaget drabt og parterede,

Mia Skadehavk, stævn sidste år, fem år og sidste år.

Hans forklaring har været længeventet,

også fordi han jo nægter sig skyldig i drab.

Og så har vi jo gået tænkt i alt denne her tid,

hvis han ikke har slået hende i hjælp.

Hvordan i hverden er hun så død?

Ja.

Og hvis han ikke har drabt hende, hvorfor skulle han så partere hende?

Det er vandvid, jo.

Det er det.

Det er vandvid.

Det har vi jo så hørt hans version af nu.

Nu ved vi, hvad han forklarer om, hvorfor han samlede hende op,

hvordan var samtalen mellem dem i bilen, hvad skete der i bilen,

hvorfor kørte de ud, hvor de gjorde,

og hvordan var det så hun døde i skoven.

Ja.

Det er hans forklaring.

Det synes jeg er meget vigtigt at slå fast.

Han har sagt meget, som rejser nye spørgsmål.

Vi kunne tale om det her i rigtig lang tid,
fordi det er opseksvækende, det han siger.

Men det er det.

Og vi kunne jo gå ned i at prøve at analysere hver ord han har sagt,
og hvordan han har sagt det, og i hvilken forbindelse, ikke?

Det var du heldt.

Det er det, han siger.

Nå, vi skal ikke komme for langt ind i det,
fordi vi har faktisk lige taget en beslutning om,
at vi venter med at tale om denne her sag til afgørelsen af fallet.

Ja.

Vi har svært ved ikke at indrøre over vores holdning og tage hans forklaring.

Så derfor vurderer vi, at det er bedst, at vi først taler om det,
når rettagen er afgjort.

Ja, og det forventer man sker den 29. juni.

Så der efter lover vi, at vi venter tilbage og taler om det igen.

Det må simpelthen være beskedene i dag.

Jeg har meget at sige om min reaktioner,
hvad jeg tror på, hvad jeg ikke tror på,
men vi bliver nødt til lige at vente til retten har talet.

Dårlig at sige, at der er mange, der...

Jeg har set mange reaktioner, hvor folk er lidt sådan.

Hvorfor skal han have lov til at have så meget tale tid?

Hvorfor skal vi høre hele hans lange forklaring,
når der er så meget vitten, der er langt ud?

Altså, det er jo ekstremt vigtigt, at han får lov at komme med sin udlægning, ikke?

Ja, ja.

Absent.

Nævningene skal jo beslutte om det så er troværdigt,
men selvfølgelig er de nødt til at høre hans version af, hvad der har sket.

Og bare det, at du siger sådan,
så får jeg stadig lyst til at hoppe ind og komme med nogle kommentarer,
men jeg klapper i.

Og så venter vi til efter den 29. juni, hvor man forventer, at der ligger en afgørelse.

Ja, det er bedre.

Dårlig vil jeg sige en ting.

Ja.

Noget, vi ved med sikkerhed, ikke?

Det her er, at denne her mand er dømt tidligere for nogle ret grøntaske forbrydelser.

Blandt andet syv tilfælde af blodfærdighedskrænkelser.

Han videofilmede en fjortenårig pie.
Han belurede en sejstenårig pie.
Stod og kiggede på hende gennem hendes vindue med en elefanthue på.
Jeg får sådan en Golden State Killer Vibe, som jeg siger.
Og efterlåget sad på hendes vindue.
Det er han dømt for.
Det er han dømt for.
Han er også dømt for at have klippet bremse kablerne over i sin ekskæreste spile.
Så har vi allerede reddet en hel del røde flag.
Der er en del røde flag.
Og det, jeg vil sige med det, fordi det skal vi nok vente bag til i et fremtidigt afsnit.
Det, jeg vil sige med det, er, at faktisk er det også sådan en sag, jeg har med i dag.
Der var en del røde flag for katastrofen indtraf.
Og så er det jo et spørgsmål om, kunne det have været undgået.
Hvad kunne vi have gjort med den viden?
Vi havde ikke.
Ja, men så tror jeg, vi har et tema i dag, faktisk.
Jeg har også en sag med, hvor der simpelthen er en historik, hvor man i hvert fald bagefter kunne sidde og kigge tilbage og tænke over.
Jamen, lad mig høre, hvordan det hænger sammen i din fortælling.
Vi skal til et villa-kvarter i Frederik's værk i Nordsjælland, mandag 27. november 1995.
Vænder og familie var begyndt at undres over, at de gennem længere tid indtids havde hørt fra 34 år i Meibrit skriver.
Hun boede i en mindre lejlighed ovenover et aneks, der hørte til et hus på Kongelysvej, i den nordveslige udkant af byen.
Her boede hun til leje, alene hun havde været en mand eller børn.
Hens pårørende besluttede sig for at tage forbi lejligheden for at se til hende, og der var ikke i første omgang noget usæt vanligt at se, da de bevægede sig indenfor.
Ikke før de kom længere ind. For på sengen i soveværelset var det tydeligt, at noget var galt.
Der lå den unge kvinde ubevægelig under dynen, som var trukket helt op over hendes hoved.
Om det første var da politiet kom af dynen, så blev fjernet fra hendes ansikter, så det kunne konstateres, at der var tale om lejlighedens beboer.
Og at hun var død, det ved jeg ikke. Men det var nok ikke nødvendigt at trække dynen af hende for at være sikker.
34 år i majbridt skriver, at han havde ligget død på sengen i en uge tid i denne opvarmede lejlighed, og ledet var allerede i opløsning.
Og for de forholdelsesprocessen var fremskreden, hvilket så også måske har betydet, at en lukt bredte sig i hjemmet.
Skulle til at sige, at det må man kunne lua'lis, så snart man troede, at det ender død.
Så var det ikke umiddelbart muligt at se i hvert fald ikke med det blotte øje, om hun havde været udsat for vold.
Der var ikke synlig tegn på, at en forbrydelse havde fundet sted, lejligheden var pæn og rydelig, og der var ikke noget blod på sengen eller andre steder.
Det så ud, som om kvinde stille var såret ind, konstaterede kriminalinspektør Evald Andersen fra

politiet i Frederik Sund.

Så det var den umiddelbare antalelse, at der var tale om et almindeligt dødsfald, som de fleste jo trods alt er.

Der var ikke noget mistinkligt ved lejligheden eller livet, som kunne pege i retning af, at nogen havde gjort hende undt.

Der var værken tegn på et sexuel motiv eller spurg efter indbrud, et overfald eller kamp.

Fandt man det heller ikke mystisk, at hun lå med dynen over hovedet?

Det tænkte jeg også på, altså lige præcis det her med dynen, at den har troet op, at man skulle være død, pludseligt og naturligt med dynen over hovedet, det virker mærkeligt.

Altså har vi ikke altså prøvet lige at tage dynen op over hovedet og så finde ud af, hvor hurtigt man må have den væk, fordi det bliver stofigt og man kan ikke helt få været og sådan noget?

Ja, at man skulle lægge sig så over sådan.

Og så død sådan, ikke? Altså ja, det virker jo sådan synligt.

Men ikke desto mindre var det altså tanken til at begynde med, fordi der virkelig ikke var noget, der tydede på andet.

Og det så ud, som om hun bare havde ligget der og været død.

Men Ambedslagen mente alligevel, at der for en sikkerhed skyld burde foretages en obduktion.

Kvinden var trods alt kun 34 år gammel og hun fejlede ikke noget, ingen kendte sygdom i hvert fald.

Da resultatet af obduktionen kom i politets hen og torsdag, fire dage efter fundet af ledet, var konklusionen op siksevægtende.

Maj Britt Skriver var ikke såvet stille ind af naturlige årsager, der var ikke noget almindeligt ved hendes pludselig død, hun var blevet kværket.

Allerede få timer efter, at aklæringen fra Ratsmedicinsk Institut var kommet politidige hende, blev der foretaget to anholdelser i sagen.

To mænd på 37 og 45 år, som det blev beskrevet kom fra Druckmiljøet i Frederik's værk, blev siktet for drabet.

Det kom ikke frem, hvorfor mistanken så hurtigt faldt på lige netop dem, men ekstrabladet beskrev, at kvinden havde misbrugsproblemer

og at de to mænd var blandt hendes druckkammerater.

Evald Andersen, Kriminalinspektør ved Frederik Sundt politi, fortalte, at anholdelserne var sket kort tid efter, at obduktionsrapporten var kommet tilbage,

og at der var blevet foretaget kriminaltekniske undersøgelser i lejligheden lige efter.

Så det lyder altså som om, at de gjorde et fund eller nogle fund i lejligheden, som hurtigt førte dem på sporet af de her mænd.

Ja, det kan ikke bare være fordi de tog i hendes venner, hun er død, det må være jer.

Der var noget i lejligheden, der vagt det deres interesse for dem.

Men var det så, at grunden til de ikke kunne se, hun var blevet kværket? Det var simpelthen fordi forrådselsens var kommet så langt.

Så mærker, at det var umuligt at se på det tidspunkt, ikke?

Den lille spængle kvinde havde altså ligget død i sin seng i en uge,

men da politiet først kom på sporet af, at hun var blevet udsat for en forbrydelse, så gik det til gengæld stærkt.

Evel Andersen sagde også sådan her til BT.

Vi sikter de to mænd på 37 og 45 år for drabet.

De er fra kvindens omgangskræs, men jeg kan ikke sige noget nærmere om motivet i øjeblikket. Jeg regner med, at begge mænd vil blive fremstillet i grundlåsforhør fredag. Selvom han ikke ville lyfte sløret for, hvad mændes motiv for at begå forbrydelsen skulle have været, så afvist han, at der var tale om et seksuelt motiveret drab. Han fortalte også, at der ikke var nogen af mændene, der havde tilstået noget, og at man i første omgang ville undersøge deres alibi. Samtidig nevnte Evel Andersen, at politiet meget gerne ville høre fra, hvidener, som havde set mejbrit skriver i tiden før drabet, for at kunne fastlægge hendes færden sænker af. Grundlåsforhøret fandt sted fredag den 1. december 1995, dagen efter anholdelserne. Det blev afholdt baglukket dører og vejret mere end 6 timer, skrev ekstrabladet. Begge mænd nægtede sig skyldig i drab, og det time lange ratsmøde endte med, at den ene af de to mænd blev. Lyslat, sikkelsen mod ham blev dog oprettholdt. Den anden, den 45-årige, blev varteksfængslet for 11 dage. Kriminalinspektør Ival Andersen fortalte efterfølgende ekstrabladet, at han ikke brød sig om pressens omtale, at de to mænd og den drabte kvinde som drukkammerater. Der var altså tale om helt almindelige mennesker med arbejde og det hele understregede han, som bare en gang imellem fandt sammen i festligt lag. Og det synes jeg faktisk også er vigtigt omænde ud, fordi det får hurtigt sådan et skær af, når det er bare noget, der er sket i det her miljø. Og så har de skendtes, fordi de var fulde eller sådan noget. Og så er det som om, at det ikke er lige så alvorligt eller det ikke er noget, der er sket for sådan nogen, som ikke er i det miljø, ikke? Der med vil jeg også tro, at oplysningen om, at mejbrit skriver havde misbrugsproblemer, enten var en overdrivelse eller helt ukorekt. Men i hvert fald kendte de to mænd og den 34-årige kvinde hinanden, og dommaren fandt, at der var beleg for at varteksfængsle den elste af de to mænd frem til 12. december. At Morderen var en person, mejbrit skriver kendte stemte også godt over ens med, at der ikke var tegn på indbrud i lejligheden. Gerningsmanden havdes udenemt kunne slippe, ubemærket fra boligen gennem bagdøren, som var skivet bag et højt plankeverk. Så elvedagets varteksfængsling, men allerede efter fire dage udviklede sagelser. Ved et lukket rætsmøde tirsdag den 5. december, erkendte den 45-årige drabede på mejbrit skriver. Hvad han forklarede kom først frem, senere i det, der var nedlagt referatforbud. Vi skal lige have ro til at gøre sagen. Færdig, forklarede kriminalinspektør Ival Andersen. BT beskrev dog, at bekendte kunne fortælle, at den 45-årige om mejbrit skriver havde kendt hinanden i et stykke tid, og at motivet kunne være chalossi. I dagene før drabede var han blevet set luske rundt uden for hendes lejlighed på Kongelysvej i Frederik's værk. Han var en giveligt blevet rasende, da det var kommet ham for øre, at hun havde været i byen med en anden mand, nemlig den 37-årige,

som også var blevet anholdt og fremstillet i et grundlægsforhør, man senere løslet. Og nu tilstod den 45-årige ham, der var varteksfængslet, altså drabede. Men noget, der var endnu mere opsigsvæggende, var, at drabede på 34-årige majbrit skriver ikke var 45-årige i Axel Nilsen Andersens første alvorlige forbrydelse. Han havde før røstet borger i Frederik's værk med sine handlinger. Som 18-årige i 1968 var Axel Nilsen Andersen arbejdsmand på et stålværk i byen. Det danske stålværk blev etableret i Frederik's værk i 1940, med det formål at skabe en leverandør af stål til den danske industri, så det var en stor arbejdsplads i byen. Axel Andersen må have haft et anstrengt forhold til sine forældre, for det blev beskrevet, at han på et tidspunkt i sine teenage-år brød med dem og flyttede hjem til sine bedste forældre i Tiberke Sand, lidt uden fra Frederik's værk i Nordsjælland. Her havde han det godt, men et stigende alkoholforbrug og begyndende kriminalitet satte forholdet til bedsteforældrene på prøve. Han begik blandt andet en række mindre indbrud, og i 1967 var han involveret i en sag om tyveri, hvor det endte med tiltale frafald mod at han fik en tilsynsvæve. De sociale myndigheder og en væve var altså inden i billedet, og blandt andet fik væven overdravet administrationen af den unge mandspenge. Han havde fuld magt til at få hans løn udbetalt, sparer penge op og udleverer lomme penge til ham. Noget, Axel Andersen, absolut ikke var tilfreds med. Onsdag aften den 23. oktober 1968 ønskede bedsteforældrene efter flere uoverensstemmelser ikke længere at have deres barnebarn boende hoster. Det var blandt andet inden diskussion om hans drækkeri, der gjorde, at de endelig fik nok at bad ham om at flytte ud. På det tidspunkt havde han boet hoster i 3-4 måneder. Dagen før havde den 18-årige været i byen med nogle venner på nogle forskellige beværdninger. Om aftenen havde han overnatte på et hotel, og da han kom hjem til bedsteforældrene næste dag, kritiserede de, at han prioriterede og fæste i stedet for at passe sit arbejde. Han skulle have været på arbejde den dag, men myndig ikke op, fordi han havde været i byen hele tiden. Han havde troldt mig at komme ud af dræk. Det var droben, og de gjorde det klart for deres barnebarn, at han måtte flytte hjem til sin forældre igen. Besteforældrene lod ham samtidig videre. De havde kontaktet hans værv, og det værv ville komme forbi for at tale med ham om situationen den aften. Så de gjorde sådan set bare at være fornuftige voksne i en ung mandsliv vil gøre, ikke? Ja, og de var der virkelig for ham, men nu havde de det for vanskeligt, og han stikker af i andre retninger. Det kan vi ikke, og han var hjem til sin forældre igen. De ville have ham ud og bade hverven om at hjælpe med denne svære samtale senere. Han skulle hjælpe med at få ham ud. Men Axel Andersen havde på ingen måde lyst til at se sin vago. Han opfattede ham som en plage, en mand der predikede moral, og ikke låde ham leve sit eget liv. Den unge mand skyndte sig at hoppe op på sin knaller, der kører væk fra huset, og af en eller anden grund havde han taget sit våbenmæsser, et dobbeløbet jaktgevær.

Han kunne ikke senere forklare hvorfor, men det var ikke fordi han på det her tidspunkt havde tænkt sig at gøre nogen undtævdød han.

Den idé opstod først, da han sad på knallerten og var på vej væk.

Så han ventede om og kørte tilbage til huset, så gik han indenfor og sagde til bedsteforældrene, at han havde i sine og skydede sin tilsynsvæv, så snart væven ankommede.

Det var sen aften, og væven var på vej.

Okay, han havde simpelthen bare lige dobbeløbet jaktgevær.

Ja, det havde han hos bedsteforældrene en eller anden grund.

Besteforældrene forsøgte desperat at tale ham fra det, men Axel Andersen havde besluttet for.

Han holdt sin bedsteforældre op med jaktgeværet, så de ikke havde mulighed for at ringe til væven og advare ham,

og kort tid efter kunne de høre, at en bil ankommede til stedet.

Den 18-årig mand afsikrettede geværet, det var hans plan at skyde væven i samme øjeblik han troede indenfor i daglig stuen.

Beste moren hørte også bilen ankommede til huset, og i frygt for, at hendes barnebarn skulle gøre alvor og sine trusler,

så lykkedes det hende og kom ud af huset gennem køkken døren.

Væven var ikke ankommet alene, han havde taget en kvinde fra kommunen med.

43-årig Vivibel var formand for børneværnede i Krejme Vinderød Kommune,

og havde tilbudt at deltage i denne her alvorlige samtale væven skulle have med Axel Andersen.

Hun kendte, teenageren i kraft af sit job, det var hende der havde skaffet væven til ham.

Vivibel var en kvinde, der virkelig tog sit job alvorligt, hun havde altid interesseret sig for børn og unge,

og ønsket at gøre en forskel, og det var jo også tydeligt ved, at hun tog med ud til denne her samtale,

sent om aftenen, klokken var efter 22, kort tid efter at hun var blevet ringet op, det var ret spontant, men hun ville gerne hjælpe.

Hun gik ud af døren, der er hjemmefra omkring 22-15, mens hendes søn og mand gennem 20 år, sad også så mexikansk boksning i fjernsynet.

Det er jo sent, de rykker ud, jo, men...

Ja, men bedste forældrene havde jo bare været sådan en i nødt til at komme og tale med ham nu, ikke?

Jo, ja, ja.

Vivibels mand var i Ørrit engineer på Stålværket, hvor Axel Andersen arbejde.

Da Axel Andersens bedste mor kom ud af huset og løb,

hverven og Vivibel i møde i mørket, advaret hun om, at Axel Andersen ville skyde.

Det fik hverven til at gæmme sig under en busk ude i haven,

mens Vivibels gengæld valgte at gå ind i huset for at tale teenageren til fornuft.

Det var jo ikke hende han havde noget imod.

Axel Andersen stod i stuen et par meter fra døren.

I det hun åbnede døren til daglig stuen, sagde hun,

gå da, Axel, vi tog skal vist tale sammen, og i det samme lød et øre døvende brav.

Nej.

43 i Vivibelsank sammen dødeligt kvæstede af et skud i underlivet,

[Transcript] Mørkeland / Episode 215

som var blevet affyret på få meters afstand med det her dobbeltløbede jaktgevær.
Axel Andersen lavede geværet igen, og affyret yderligere to skude, som ramte en lampe der splindrede.

Efter eget udsavn i ren panik over, at han havde begået en fejlsalelse.

Han havde skudt den forkerte.

Okay, så han havde ikke noget at se, det var hende.

Det sagde han.

Altså, så han lavede det igen i panik.

Det siger han.

Altså, han skød igen i panik, men ja, det krævede jo af hans stoppet op.

Og så er det jo noget, man lige skal knække det over, eller man skal hive den der tilbage.

Det er jo det.

Det tager noget tid.

Det tager noget tid, og noget tankevirkksomhed.

Jeg kan godt gå med til, at man lige kommer ens fingre, eller anden kommer til at i panik.

Kommer man til at trykke på aftrageren.

Jeg har svært med den der.

Jeg knækker lige geværet og putter to patroner i.

Men han ramt hen altså kun én gang.

Da redder ankom til adressen Krotid efter, stød den 18 år i stadigme jaktgeværet,

og redningsfolkne tur derfor ikke går indenfor for at hjælpe Vivibel.

De var nødt til at vente på, at politiet ankom og først tog sig af ham.

Da hjælpen om sider kunne komme til, stød det klart, at Vivibel var død.

Hens familie fik beskeden inden midnæt under to timer, efter at hun var gået hjemme fra.

Spontant for at hjælpe.

Hun har bare lige gået ud af døren, og så er det alt granaledes, ikke?

Ja.

Ved grundlåsforhøret i Helsing er ret næste dag, 24 oktober 1968,

under et døgn efterdrappet på Vivibel,

forklarede teenageren, at han ikke oprindeligt havde haft et problem med sin vago.

Men efter at vagoen fik ansvaret for at kontrollere hans penge,

begyndte han at se sig galt på ham.

Han var træt af, at vagoen ikke lå ham leve sit eget liv.

Jeg kunne ikke døgne tilsynsvagoen.

Det var hele hans personlighed jeg ikke kunne lide.

Det pinte mig, at han hentede min lønningspose på arbejdspladsen.

Jeg sygte at få en eller anden ordening med vagoen, men han ville ikke,

forklarede Axel Andersen i Grundlåsforhøret i Følgerit Savsberu.

De kunne ikke komme på.

Bølgelængde sagde han, og hans had til vagoen vokset, da han følte sig bagtalt af ham.

Derfor havde han besluttet sig for at skyde ham.

Der er forskellige versioner af, hvad Frubel sagde, inden hun trådte ind i stuen.

Men det betyder faktisk ikke noget, om hun sagde.

Tag det roligt, Axel.

Nu skal vi to tale sammen.

Eller Axel, Mike, kan du ikke skyde på?

Eller Goddag, Axel.

Vi to skal vist tale sammen.

For i følge, Axel Andersen hørte han ikke hendes ord.

Han visste ikke, at det var Vivibel, der var trådt ind i stuen, før hun lå på guldet, hårdt såret af et skud i underlivet.

Han troede, at det var hverven, han skyd, hevde han.

Men han skyd altså flere gange, og skulle lave geværet mellem afføringerne, som vi lige talte om. Så synes jeg bare, at det er jo også et spørgsmål om, hvor lang tid har det taget hen og sige, hvad det var hun sagde.

Det er jo så ikke så vigtigt, om det er den indsætning eller den anden sætning.

Det tager noget tid, så har hun fået tale færdigt inden hun har åbnet døren, og hun har gjort det imens hun har åbnet.

Så hvor lang tid har der været for ham til at genkende, hvem det var, der kom ind, ikke?

Ja, altså kan vi tro på, at et, han hørte hende ikke, og to, han så hende ikke.

Men det er så det, han hevde op på det her tidspunkt.

Bag efter inden redderne kom, havde han bøjet sig ned over hende for at tage hendes puls.

Og der havde hun stadig været i livet, mened han.

Han havde også ført en hånd over hendes øjne, og det havde hun ikke reageret på.

At han skulle have troet ambulansfolkene, det var der åbenbart forlydende om, så de ikke tog at komme indenfor før pulsiet havde hentet ham, det nægtede han.

Altså han sagde, det godt var jeg stadig stod med geværet, men jeg troede ikke nogen.

Jamen det er jo en trussel.

Ja.

Han har lige skudt at drabe den person, ikke?

Han forklarede, at han kun havde oplevet Vivile som flink og hjælpsom over for ham, og han havde absolut ingen grund til at vilde drep hende,

der havde bestemt været tale om en fejl, da han skydde hende.

Axel Andersen blev varteksfængslet for fire uger og skulle dessuden mental undersøges.

Samme dag, som grundlovsforhøret fandt stedet altså dagen efter drabet,

talte det ekstra bladret med den unge mans bedste far, som jo altså havde været igennem et dramatisk forløb.

Han var blevet holdt op med det her jakkevær af sit barnebarn, og så drabede ske.

Jeg frygtede jo, at han også ville skyde dem, da du fortalte det.

Alival forsvarede han, Axel Andersen.

Han sagde sådan her, han kunne ikke få de penge, han selv havde tjent på værket, fordi hverven administrerede dem for ham.

Børneværende tyrede ham med de penge, og det var slet ikke noget vendtige og tier ham sådan.

Axel havde nemlig ordentlig i sin sager, og han var pen i torret.

Det sørgede min kone for.

Han havde der også betalt sin knaldret.

Der var ikke noget galt med ham, og det er svært at være ung og så have nogen til at se efter sig hele tiden.

[Transcript] Mørkeland / Episode 215

En, der også kan hæve ens løn.

Han sagde også sådan her, Axel har boet hos os 3-4 måneder, vi arbejder sammen på værket, og vi fuldt ad hver morgen.

Det gik så fint. Det er søn, at han skulle kunne søn.

Beste far han gennem gik, hvad der skete, op til drabet og efter.

Frubel gik frem mod Axel. Det sidste hun sagde var, Axel, mig kan du ikke skyde på, og så skyd han begge skud af.

Han lavede igen og skyd helt vildt.

Da han lidt efter opdagede, hvad han havde gjort, sagde han en hel masse.

Han sagde også noget om, at han havde taget fejl.

Så sagde han til os, tak for tiden her. I har været så rære ved mig. Vi elskede den dreng.

Altså så har han jo haft tid til at genkende hende. Så løder det jo.

Ja, sådan løder det. Det bliver jeg så også mærke i.

Men ja, en Bestefars kærlighed.

Vi elskede den dreng, ja.

Han venter om og sagde tak. I har været så rære.

Så det var altså Bestefars opfattelse, hvor man kunne konkludere, at deres barnebarn blev tieret af de sociale indregeret i det her.

Og at det ligesom var det, der var grunden til, at han til sidst gik af mukk.

Og han siger jo, han hørte ved Vibel. Han vejede derinde. Han hørte ved Vibel, siger, mig kan du da ikke skyde.

Og så skyd han helt vildt, ikke?

Og forklarer det som om, at han gik hen mod ham.

Er hun gik hen mod ham?

Ja.

Det tog usædvanligt lang tid at få udarbejdet et anklageskrift i sagen.

Det skyldtes blandt andet, at der blev foretaget flere forskellige undersøgelser af den sigtede med forskellige resultater.

Ratsagen gik der med først i gang godt, at han landede år efter drabet på Vibel.

I alt den tid havde den nu 20 år i Axel Andersen siddet varteksvængslet i en ene sale i Hilde Rød og Rest.

Han var tiltalt for drab, og han fastholder sin oprindelige forklaring om, at han havde skudt foremanden for børne og unge udvalget,

uden at det havde været meningen, at det var hende, det skulle være gået ud over.

Han havde været på en to dag langt drugtur med sine venner efter at have været på session.

Da han var vendt tilbage til bedsteforældrene's hjem, hvor han var flyttet til nogle måneder i forvejen,

efter at hans forældre var blevet træt af at have ham brune, havde hans bedsteforældre fået nok.

Han havde drukket cirka 20 ølgdagen før drabet.

De bebrejdede ham, at han ikke havde passet sit arbejde, og fordi de nu havde tabt tolv modigheden med ham,

meddelte de, at han omgående måtte flytte hjem til sine forældre igen.

Og at de havde tilkaldt vævn for at få ham til at tage en snak med den unge mand.

Under rettagen fortalte Axel Andersen, at han havde fået tæsk under sin opvækst,

og miste sin mor.

Han huskede særligt én episode, hvor han som 13 år blev banket af sin mor med et redskab igen og igen.

Hun var vred over, at han ikke gradede og derfor blev hun ved med at slå.

Han havde efterfølgende forskellige job, som han mistede, fordi han kom og gik som det passede ham.

Men da han blev ansat på Stålværseværket i Frederik's værk, hvor også hans bedste far arbejdede, gik det bedre.

Han var blevet væk nogle gange efter bytur, men var ellers en hversat medarbejder.

Anklæren sport ham, hvad han havde haft imod vævn.

Axel Andersen svarede, at han ikke var vred, men blot sur på ham,

og ikke kunne dø ham, fordi han hentede hans løn på Stålværket var fjordende dag.

I december betalte vævn hans skat for ham uden at fortælle det,

og det var han ude til frised.

Han fortalte, at han simpelthen bare ikke brugte sig særlig godt om ham,

også fordi han predgivede for meget moral for ham, som han sagde,

og fordi han følte, at han selv havde styr på sin økonomi og gerne ville stå for pengesagerne selv.

Men det afslå vævn og det pint ham.

Det lyder som om, at han i det store hele har fuldstændig samme opfattelse af forløbet, hans liv, hvad der skete før, under og efter, som alle andre ikke.

Han kom jo ikke med nogle helt anderledes opfattelse af,

hvordan hans liv ser ud end dem omkring ham, som har skit seet.

Nej, du havde en forvændning om, at han ville komme med nogle andre forklaringer.

Ja, noget som gamening i forhold til.

Han siger jo, at han ikke var ræsende, han var bare fred.

Han kunne bare ikke lide ham.

Jeg kunne bare ikke lide ham. Det er for mig i hvert fald lidt nede af rangstien i forhold til, hvornår man står med dobbelt løbende jakkevær i hånden.

Men jeg havde bare måske forventet, at han så fuldstændig anderledes på sit liv end andre gjorde, som noget, som kunne forklare.

Altså han kunne træffe sådan en afgørelse til sidst.

Han var meget stille og rolig og trivialt på en eller anden måde.

Ja, det er svært at vokse op, og nogen blev uværende med deres forældre,

og nogen havde mulighed for at tage hjem til deres bedste forældre.

Det, som elskede, havde man virkelig passet på ham.

Og hverven var faktisk den eneste, der vidnede under ret sagen,

og var sådan lidt, jeg havde egentlig ikke den store opfattelse af,

at han kunne lide mig, altså på den måde, som det nu løber som.

Jeg vil så ikke sige, det er jo ikke normalt at få test med deres skab til overhovedet.

Altså på den måde, det er det ikke, det er vold.

Nu er det også andre tider, så der slår man på børnene,

men jo ikke fordi, at de ikke vil græde, og så vi ved og vi ved vel.

Det lyder som om, han er blevet udsat for noget lidt ekstra.

Men altså hverven havde egentlig heller ikke en opfattelse af,

at det var helt galt med ham på den måde.

Altså var han jo ikke mødt op på den måde, og havde taget vi vid med vel?

Han kunne med egne ord ikke give en fornuftig forklaring på det direkte spørgsmål om, hvorfor han så ville drepe ham.

Men det handlede nok om, at han lagde skylden for, at tingene var gået skævt over på ham.

Så jeg tænker også, at det kan have en forbindelse til det her med, at bedsteforældrene nu siger, nu er det nok at afvise ham.

Ja.

Jo jo, altså jeg kan jo sagtens sætte mig ind i, at det er provokerende og stressfyldt, at der er nogen, der administrerer en og beslutter, hvad man skal have pengene og sådan noget.

Jo, fredag blev så direkte derovre i forhold til at slå et menneske i hjælp, men egentlig virker det som om, at det var de her med bedsteforældrene, der fik dropen for ham.

Træ timer efter anholdelsen af ham på drabsnatten, fik han taget en blodprøve,

og selvom det blev vurderet på det tidspunkt, at han ikke virkede berøset,

så havde han altså en promise på 1,9.

20 år i Axel Andersen havde det som sagt stadig, at det specifikt var vagen, han havde ønsket at drepe.

Nu erkendte han dog, at han lige inden at have affyret det første skud,

havde hørt en kvinde stemme sige, Axel, du vil da vel ikke skyde mig før døren var gået op.

Til det havde han svejdet noget i stil med, jeg skulle lige glade, hvem der kommer, de skal skydes.

Der efter gik døren op, og han havde affyret det drebne skud.

Altså var det ham, der nu indrømmede, at han sagde det der med, jeg skulle lige glade, hvem der kommer ind.

De skal bare skydes, uanset hvem der træder inden nu, så blev de skudt.

Det er jo en helt anden historie, end at han havde udset sig af et vævn for ledvæmmer.

Jeg blev trygnet af kommunen ikke.

Det talte jo egentlig imod hans egen tidligere påstand om at drabde på VV Belver en fejltalelse.

Det var måske rigtigt, at han helst havde ville skyde vævn, og det var det, der havde været hans plan til at starte med.

Men på et tidspunkt, hvis luttede han altså sig i stedet for at skyde hvem som helst, der kom ind og døren.

Jeg kan godt huske det, men har ikke ville indrømme det, sagde han i retten.

Så han er kendt det, jeg kunne godt huske, at vi udvekslede nogle ord ikke.

Han svarede hen jo, han havde hørt hende, han havde hørt en kvindestemme, han vidste, at det var en kvinde, der kom ind og døren, og ikke vævn, og han havde svaret.

Jeg skyder, uanset hvad.

Men prøv at høre det måske noget af det mest ærlige ved nogen, som har hørt.

Altså det her med, jeg ville bare ikke kende det, jeg kunne faktisk godt huske det, men det havde jeg ikke lyst til at kigge på.

Undskyld, men det var jo også fuldstændig vanvittigt.

Ja.

Det var jo så vanvittigt, det var jo så vred på verden, så nu skal det bare, nu er jeg pisselig glad, men jeg skal bare skyde nogen.

Det var sygt.

Altså det var skremtende nok i forvejen, det havde han ikke gjort.

Anklagerne svarede, men hvorfor skulle den person, der troede det ind, skydes, når det var hverken, de havde besluttet at skyde?

Det må de ikke spørge mig om.

Jeg ved det ikke, svarede Axel Andersen.

Fordi så vi ender råd ved det hele, hvorfor gjorde du det her ikke?

Det kan han så dårligt svare på, altså, siger han.

Forsvaren brugte faktisk denne her indrømmelse til at styrke sin sag i sin procedyr, eller forsøge i hvert fald.

Landsretssagfører Jørgen Bang argumenterede for, at hans klient var sindssyg i gerningsøjeblikket, og mente, at hans ord om, at han ville skyde hvem som helst beviste det.

Det var også det, den første mentalundersøgelse konkluderede.

Forsvaren mente, at Axel Andersen skulle finde skyldig i drab.

Ja, men, at han burde gøre straffrig, fordi han havde været sindssyg i gerningsøjeblikket, og i øvet kun var 18 år gammel, der drabede hans sted.

Omvendt lade Anklager Jøem Herz vægt på en anden mentalerklæring, der blev udarbejdet senere, hvor konklusionen lød,

at det var uklart, om den unge mand havde været sindssyg i gerningsøjeblikket, og at han neppe var uegnet til straff.

Han nede lavede påstand om 10-12 års fængsel, subsidiert forvaring.

Der var altså to forskellige mentalerklæringer i sagen, og Forsvarer og Anklager lavede vægt på hver deres.

Det var så ledes op til nævningetinget, at beslutte, hvilken af de her to mentalerklæringer, der skulle ligges, vægt på.

Så skal det jo bare heller ikke helst ikke være i hvert fald.

Ej, det er altså lidt ekstra kompliceret, ikke?

Ja, så kan man lige så godt ikke have nogen af dem.

Og så beslutningen bliver lige så kompliceret.

Ja, fordi hvilke eksperter skal vi så tro på, ikke?

Men sådan kan virkeleden jo også være, ikke?

Men Forsvarer henstillede altså til, at nævningene svarede ja til spørgsmålet om,

hvorvidt han var skyldig i drab, og der efter ja til spørgsmålet om straffrighed,

og på grund af sindssyd om, i gerningsøjeblikket, svarede de nej til det,

så skulle de i stedet svare på et tillægtsspørgsmål om straffnedsættelse,

på grund af sjælelig uligevægt på drabstidspunktet.

Han sagde sådan her i retten i Følge BT.

Spørgsmålet er, udelukkende hvad samfundet kan gøre med og for denne unge mand.

Hos bedste forældre havde han efter en dårlig opvægt hos forældrene,

endelig fundet noget, der lignede et hjem.

Og da det hele, som et lign fra en klar himmel, bræst for ham,

handlede han i voldsom effekt, og han grad.

Det ville være i god overensstemmelse med dansk grætspraksis,

at idømme ham i en almindelig fængselstraf.

Men der er grund til at se med mile øjne på denne tragiske hændelse.

Og det synes jeg egentlig også var sådan, det blev dækket.

Altså det var lidt sødt for ham, at det var kommet så vidt, ikke?

Ja, altså jeg kan jo godt finde forståelse for hans situation.

Men den rækker ikke så langt, at jeg tænker, nu skyder jeg lige, hvem som helst, der kommer ind af døren.

Nej, nej.

Nej, det gør den jo bare aldrig, men ja.

Den 3. marts, 1970, fandt nævningene i det nord- og øje-selandske nævningeting 20 år i Axel Andersen, skyldig idræt, ingen overraskelse.

Dernæst svarede de nej til, at han var sindssyg i gærningshøjeblikket, men de mente, at der skulle være en straffnedsættelse på grund af sjæle lige uligvægt på drapstidspunktet og ud fra et hensyn til gærningsmandens unge alder.

Axel Nilsen, Andersen endte derfor med at blive idømt 10 års fængsel for drabet på Vivibel.

Tilsynsverven, som egentlig var tilsænget af drepnes skude sagsønne her til BT efter afgørelsen.

På en måde holdt jeg af Axel, og jeg ønskede under ingen omstændigheder, at han skulle have en hård straff.

På den anden side er det jo en alvorlig forbrydelse, han har gjort så skyldt i.

Og at det skete i beroselset kan ikke være nogen undskyldning.

Det kom ikke uventet for mig, at han fik en almindelig fængselstraf, for han er ganske normalt begavet.

Men jeg troede ikke, at han havde fået mere end 6 år.

Der var hele vejen rundt, var der en forståelse og en sympathy på en eller anden måde.

Han var ung, og han kom fra et hjem med vold, og han havde det svært med denne her værge.

Altså selv hverven kunne forstå det.

Prøv at høre sådan, som du har fremlagt det i hvert fald, så reagerede jeg også.

Jeg kunne jo mærke på 10 år, at jeg tænkte, det var også, at det er en hård.

Til en 18 år?

Ja, det er en hård straff.

Også på trods af, at han jo faktisk godt visste, at han skudte vidt vi bæel.

Jeg tror måske ikke, jeg ved ikke, om det gør en forskel for mig,

om han specifikt visste, at han skudte hende, eller om han bare ville skudde hvem som helst og kom ind og dør.

Det synes jeg er meget voldsomt, alle tingene, altså det er jo meget...

Nå, jeg mener, der er forskel...

Krammning.

Er der ikke forskel på at sige, at jeg vil skudde hverven, fordi ham har et problem med, og så vil skudde hvem som helst?

Jo, det synes jeg også, at der er en forskel på.

Ja, og det har ændret det så jo bare lidt på en eller anden måde, ikke?

Fra at være hård, altså alle sidder, hvor det bare siger, at han skudte den forkert, det var slet ikke mening, at det skulle være vidt vi bæel, og det var en fejlshalelse.

Men du ville stadigvæk skudde hende.

Men det er jo ikke sandheden, du ville bare skudde?

Ja, jeg ved ikke, jeg kunne bare mærke, at der...

Så er der jo noget andet på spil i ham, som er farligt, ikke?

Altså, som er ubehageligt og undt.

Ja, undt.

Jeg tror, at jeg køber den der med, at han er ung og trængt op i en krog, og beroset og alt muligt.

Det gør jo ikke, at jeg tilgiver noget, eller synes jeg, at han skal have straf.

Jeg synes, da jeg hørte 10 år, så tænkte jeg bare, at det var jeg også lidt overrasket over, og jeg ville så også have troet, at du havde sagt 8 eller 6 år, ikke?

Men i hvert fald er det jo en kold blod, jeg kan 100% forstå, hvad du mener, men det er jo faktisk, at det er jo en kold blod i nede skuddet, og han er faktisk et voksendt menneske på deres tidspunkt, ikke?

Jo.

Altså, jeg ved faktisk ikke, hvorfor jeg synes den er lidt svær, fordi jeg tror normalt ville jeg bare være sådan helt.

Ja, det er for vildt, det er for vildt, at han ville bare skyde en tilfælde i, at han stod med et gavær, og han vidste, hvad han gjorde, og han affødde.

Hvor spildereren vinde, der kommer for at hjælpe ham ikke?

Ja, men jeg tror, det er i døren.

Det bidere jo alligevel på mig ikke, at han fik tæv, som barren, og det var svært, men prøv at høre, at han må ta' han skulde, og må ta' ansvar, han vidste godt, hvad han lavede.

Og så skal vi jo også lige huske, som vi ved, slutter historien, om hans forbrydelse er jo det svært, ikke?

Det er der, nej, for nu ved vi jo så, måske, at der er noget mere i ham end, at han lige den dag, hvad trængte op i en krog, ikke?

Vildt nok, at mine hjernen lige kunne lægge det hele til set, fordi så havde jeg faktisk ikke siddet med den sympathy, men fordi, så er der jo noget i ham, der er rigtig, rigtig farligt,

som også holder ud over, at han måske ikke helt er færdig bakt i hovedet, ikke?

Præcis, og nu giver der en masse chokerende oplevelser på meget kort tid.

Axel Andersen blev, som sagt, idømt 10 års fængsel i 1970, men allerede i 1975, hvor han på frifruet igen.

For her blev han dømt for vold af særlig farlige karakter, efter at han havde kværket en kvinde, som han bag efter selv genoplevede.

Og... Ja?

Nej, det blev du nu lige nu nødt til at...

Ja, i 1975, altså han blev fængselet for Vivi Bell i 70, eller han blev dømt for Vivi Bell i 70.

I 70, så sidder han i fængsel.

10 år skulle han have, for det er ikke.

I 1975 var han ude åbenbart.

Allerede?

Fordi der blev han dømt, så der var han været ude i stykke tid, der blev han dømt.

Ja, lov, det kan ikke også have været ude på udgang, eller...

Måske.

Han blev i hvert fald dømt for vold i 1975 af vold af særlig farlige karakter, efter at han kværket en kvinde, som han bag efter selv genoplevede.

Nej.

Og jeg ved, det er sværere ikke mere om hendelsen end det, men det er også nok informationen i røds.

Det er riligt.

I 1979, fire år senere, begik han en voldtægt oplev i dømt forvaring.

Okay.

Så nu fandt I ud af, at han var rigtig farlig, men han fik ikke mere end fire år for det her drabsforsøg.

Han har jo fået mindre end det, for han var ude igen, og det blev ikke katakuliserede som et drabsforsøg.

Det var vold af særlig farlige karakter, han genoplevede hende.

Han kværket hende og genoplevede hende.

Okay.

Du får lige et par år.

På trods af, at han lige havde skudt en anden kvinde.

Ja.

Så, 99 voldtægt.

Denne her gang med henvisning til hans baggrund blev han i dømt forvaring.

Okay.

Nu blev han først løslet 10 år senere.

Ingen?

Ja.

I 89.

Og det var så 6 år efter det i 1995,

at han som 45 år blev anholdt for drabet på 34 år i majbridskriver.

Han havde kværket hende, og hun lå død under sin dyne i sin lejlighed i Frederik's værk i en uge før hun blev fundet,

og en obduktion afsløret, at hun var blevet drabt.

Under rætssagen, som blev afgjort ved retten i Frederik's søn i oktober måned 1996, kom det frem, at han havde opsøgt sin ekskærste majbridskriver for at tale med hende, efter at hun havde fået en anden kærste.

Mødet endte med, at han kværkede hende i rejseri på grund af sjaloci.

Og med henvisning til den nu 46-årige Axel Nilsen Andersens dystere fortid, krævede anklæren Livstid for drabet på denne her unge kvinde.

Han blev kendt skyldig i drab og i dømt 16 års fængsel.

Okay.

Ja, og det er det sidste, der har skrevet om den sag. Der blev ikke skrevet ret meget om den sag.

Nej.

Øh, der var lige et papirbom.

[Transcript] Mørkeland / Episode 215

Hage, han har faktisk slået en anden kvinde i alle 68.

Og været lige vidtet.

Ja, så er der lige været en voldtæg og et drabsforsøg imellem.

Ej, er det ikke vanvittigt?

Det er helt tosset.

Er det ikke langt ud?

Hold nu kæft.

Ja.

I februar måned 2004 skete der et fange oprør i Nyborg Statfængsel, ud tilfredsheden blandt de indsatte, blandt andet i forbindelse med at træningsudstyr var blevet taget fra dem,

fik et voldsomt kærest til at bryde ud, hvor kontorer og fællesrum blev raserede, og der tilmed blev ansætiftet brænde, skrev TV2.

Der måtte sendes store politistyrker ind for at genoprætte roen.

Fyns stiftstidende talte i den forbindelse med en række forskellige talsmand,

fordi indsatte i en række danske fængsler, under overskriften, det kunne også være sket hos os.

Og blandt dem var fællesthalsmanden for de indsatte i instalten ved hersted Vester,

Axel Nilsen Andersen.

Han fortalte, at det handlede om mere end bare håndvægte uron,

hvor I skal lide igennem en længere periode med stramninger.

Fællesthalsmændene er vores demokratiske talerør,

men nu har patientforeningen taget så meget magt og strammet op på så mange områder, at det nok sagde han.

Blandt andet omfattede stramningerne på parede han, at de indsatte ikke længere måtte tage værktøj fra værkstederne med tilbage til deres sælge.

Ja, ja, ja.

Og det er det.

Og at deres fællesrum var blevet lukket.

Dog havde de fået lov til at behålle de håndvægte, som varet under 30 kilo.

30 kilo?

Var der håndvægte, der var mere end 30 kilo?

Og hvad skal man bruge dem til?

Mange af de indsatte i vores fængsler er ødelagte, når de kommer, så kan træning være med til at opbygge dem, sagde han.

Han medgik dog, at fangerne i Nyborg var gået for hvid.

Hans frygt var, at oprøret ville føre flere stramninger med sig.

Og det var det sidste pip fra ham, ikke?

Så han var altså talsmænd for de indsatte i hersted Vester i 2004.

Og det er heldigvis det sidste vi har hørt til ham, siger jeg jo, fordi det jo så forhåbentligt betyder, at han ikke har begået nye forbrydelse, ikke?

Og ikke kommer til det?

Ja, fordi hold nu op.

Det er et rimelig voldsomt søneregister.

Ej, det er det altså.

[Transcript] Mørkeland / Episode 215

Og så sidder jeg jo selvfølgelig også med den viden, når vi så taler om Vivibel.

Hvor iskold han var, og at der var et mønster med kvinder.

Og hun var kvinde.

Ja, og det får mig til at se den episode, som du føles forlagt.

Du følte, der er uretfærdigt behandlet, og du skulle nogen bare skydes, og du var pisse ligeglad med, at du tog en mor og en hos drog, og hvem det var, der troede ind og dør.

Og jo til sygenheden er det et hjælpsomt menneske, som kun ville det bedste.

Ja, og han fik jo faktisk den respons, som han ønskede sig, fordi alle var sådan lidt...

Ja, det er der også søn, at kommunen på den måde har trygnet harmæk.

Nej, nu er jeg pisse aflag over min reaktion, så vil jeg heller have, at du har fortalt alt det andet først.

Jamen, jeg vidste jo godt.

Ej, men jeg tror også, at jeg var meget bryd, hvis jeg var godt.

Ja, men den havde du lige glemt.

Ja.

Men jeg tror, at hvis jeg også kun havde hørt om VV Bell, så altså jeg stadig synes, at det var fuldstændig vanvind.

Helt glad du havde.

Og i stjern, når vi så blev vidende om, at han faktisk godt vidste, at det var en kvinde, og han så hende, og han svarede hende også noget.

Men jo så havde han forhåbninger om, at han var kun henden, da det skete, eller han havde en promiddepind, for man hjælp og kom fra et voldeligt hjem,

og nu smidede bedste forældrene om at må ud af alt, gik i stykker pludselig ikke.

Og så han bare...

Men så var der jo mere end det.

Har han i hvert fald bare noget undskab i sig?

Nej, og der var jo noget med afvisning, ikke?

Fordi Besteforældernes nede om ud, det var også en afvisning.

Og så det nyeste drab.

Og det skulle gå ud over nogen.

Ja, og det nyeste drab, hun har fundet sig ny, ikke?

Ja.

Og så tager vreden over, og så har han ikke lige empatir og medfølelse med nogen som helst, andre end sig selv i den situation.

Ja.

Når nu der er nogen op i opgang, som lige har gang i en boermaskine, hvis man...

Ja.

For det med.

Ja.

Men det var altså fortællingen om Axel Nielsen Andersen, som blev dømt for at drebe to kvinder med 27 års melmrum.

Og hold nu af.

Og også...

Og alt det han lavede i melmen.

Det gik vultægt i melmen der.

[Transcript] Mørkeland / Episode 215

Og for at fortælle om de sager, har jeg brugt artikler fra BT Ekstrabladet Ritsavs Büro, aktuelt TV2 og fyns stiftstidende.

Jeg plejer jo at kunne sige, at jeg har noget helt andet med.

Det har jeg ikke helt denne her gang.

Nej.

Men nu får du at høre, hvor der lige vil lave nogle lighedspunkter imellem vores to sager.

Okay.

Er du faret vild i junglen af lavede løsninger?

Greenbow har gjort det nemt for dig.

Du får lavede box installerede og alt strøm til din bil og bolig til ren inkøbspris.

Og skal du på roadtrip, så har du adgang til over 300.000 lavedepunkter.

Så køb ind på greenbow.dk og få din installation fra kuningronen.

Du, hvor kan jeg få et nyt skrivbror?

Ring til en ven.

Og en kontorstod, selvfølgelig.

Ring til en ven.

Nå, jeg skal også bruge noget opbevaring og nogle reoler.

Ring til en ven.

En ven.

Inventarland.

Lige nu har de udsalg med ekstra gode priser på kontormøbler og praktiske inventar.

Se det hele på inventarland.dk.

Nå ja, selvfølgelig.

Tak, du en ven.

Inventarland.dk.

Så er der absolut sidste chance for sommersal hos Tile.

Du får op til 50% på alle solbriller og op til 50% på alle brille stille.

Og se de store mærker, som Tom Ford, Armani, Buzz, Ray-Ban, Mulberry, Oakley, Sangloranger, Gucci.

Absolut sidste chance, anden september.

Vi ses på Tile.

Velkommen hjem.

Er gylerskibbet klar til hverdagen?

Bestil nu og få lavede det, du lige står og mangler.

Så sparer du tid og en dag til at lave priser.

Og husk, at vi priser med til hverdage 1500 varer mod discount.

Vi fejrer førselsdag hos Louis Nilsen og du forgaverne.

Du får nemlig to for et på alle briller fra 455 kroner, frem til 24. september.

Ja, betal for et par og få to, og så har syns testen med i købet.

Kom til førselsdag hos Louis Nilsen.

Har du fri adgang til alle kampe?

3F gør der stærkere.

Rund om i mange danske hjem hænger der gamle, sort videofotografier på væggen, til mindre om nogen, vi har kære, som ikke er blandt os mere.

Familiemedlemmer, vi sender en kærlig tanke hver gang, blikket falder på de faldmede indræmmede bilder. Sådan er det også hos en familie, som har den her sag, jeg skal tale om i dag til denne på livet. Billedet derfra dengang, det var en særlig og sjældne lejlighed, at en fotograf var til stede. Rammen, som billedtænger i er bred, sort og uval, og en gyl en kant danner en cirkel om et billede, hvor der står en familie. 22 voksne og børn i deres stiveste pusse, og for de flestes vedkomne kigger lige ind i kameraets lente. Jeg ved ikke præcis, hvornår fotografiet er fra, men jeg ved, at det er fra før sommeren i 1955. For på billedet står Ella Pedersen og smiler stort. Hun er ikke så høj, så det er kun lige hovedet, der stikker frem blandt de andre på billedet. Hun er smuk, men mørkt, opsat hård og har fuldt fokus på fotografen. Grunden til, at jeg ved, at det ikke kan være fra efter sommeren 1955, er fordi, der blev Ella drabt. Og med på det billede, der stadig hænger på vikken i dag, er også Ella's mortar. Ej, han er en flot ung mand, den højeste af dem alle, og også han smiler ubekømt til fotografen, og er på den vis med til at datere billedet. Ella Pedersen hed Ella Massen til hun i 1946, 23 år gammel flyttede til Aalborg, og blev gift med Erik Reinhold Pedersen og derfor skiftede navn, som traditionen, byd. Han var mekanikere, og de to stiftede en familie sammen, da de ikke længe efter brylluppet fik to sønder lige rep. Uden at kende de helt præcise detaljer om Ella og Erik's forhold, ved jeg, at det i længden i hvert fald ikke var den lykkelig forening Ella nok havde drømt om, for i august 1954 sygte hun om separation fra sin mand. Dengang var det sådan, at hvis det kun var den ene, der ønskede at opløse ægteskabet, så var der en tvunge separationsperiode på to år. Altså to år før skilsvi den kunne blive en realitet. En form for venteperiode, hvor man lige kunne tænke sig ekstra godt om, inden man gik lovformeligt værd til sit. Og ikke noget med, at man så lige kunne gå online og forklare formaliteterne, der var mange ting, der skulle være på plads, inden salen kunne gå sin langsomt gang. Unst af formedag den 13. jul i 1955 bankede det på døren hos fru Ella Pedersen i Korsgæde i Aalborg. Ella var nu blevet 32 år, og hun boede i en toværelses kvistlejlighed på tredje sal, med sine to sønder, på lige omkring henholdsvis 6 og 8 år. Ella skulle efter planen være hjemme alene, for begge drengene var på en sommerlejr, arrangeret af Sangeo-skillerne, for det man dengang kaldte baggåsbørn. Det lyder ikke så pænt, men det er altså bare et tilbud for børn fra familier, som ikke havde så meget rute med, så de kunne komme lidt ud af byen om sommeren. Ja, ja. Så drengene holdt færre ved madem søg små 32 kilometer fra deres hjem i Aalborg, da det bankede på døren hos deres mor.

[Transcript] Mørkeland / Episode 215

Det var civilbetjent af Jønsson fra Civilpolis' familierætslige afdeling, som var kommet forbi for at fortage en afhøring af Ella i forbindelse med separationen og den ønskede skilsmisse.

Betjenten, der nu stod og bankede på Ella større, havde de senste dage prøvet flere gange, men var gået forgævs i forsøget på at få Ella i tale.

Hun havde til synladene ikke været hjemme, når han var kommet forbi, der var i hvert fald ikke blevet åbnet.

Denne her onsdag, den 13. juli, havde betjent Jønsson så været i kontakt med Ellas svor, som tidligere samme formiddag havde henvendt sig til politiet, men anmodning om at eftersøge Ella Pedersen.

Familien havde ikke hørt fra hende i nogle dage.

De havde haft en aftale med hende om, at hun skulle besøge dem om manddagen, altså to dage tidligere,

men Ella var aldrig dukket op.

Svoren var taget ind til lejligheden i korsgade, og havde med det samme bemærket af lejlighedens vinduer stod åbne.

Han visste, at Ella altid lukkede alle vinduer, inden hun forlod lejligheden, så hun måtte altså være hjemme.

Han havde banket på og vintet, men der var ikke kommet nogen lyde indenfra.

I stedet havde han prøvet at løse sig ind med en ekstra nøgle, som han og hans husstro eller søster havde haft liggende.

Men den virkede ikke.

Ella havde åbenbart fået ændret låsen, uden at familien havde fået en ny nøgle.

Nu var Ella svoer og søster efterhånden blevet så bekymret, at de var gået til politiet, og i følge Ollborg stiftstidende havde de fortalt, at de frygtede, at der var sket én af to ting.

Enten, at Ella flakkede deprimeret rundt nedtrykt over sit sørgelige ægteskab, eller at der var sket hende en ulykke.

Familiens anmeldelse sammenholdt med civilbetjentens egne erfaringer over de sidste dage må have gjort en forskel i forhold til,

hvordan sagen blev vurderet, for nu var det slut med tolv modigt at vente retur og banke på igen en anden dag.

Da A. Jynnsson igen onsdag blev mødt af en låst hoveddør med en alt for stille lejlighed bag, var det tid til at tiltvinge sig adgang for at finde ud af, hvad der var sket med Ella.

Og hvor længe siger du efter, at de sidste havde hørt fra hende, var det?

Ja, det ved jeg faktisk ikke. Jeg ved bare, at de havde en aftale med en to dage før.

Ja, jeg ved ikke, hvor lang tid det så før det var, så de havde taget sammen.

Ja, det ved jeg ikke.

Da han fik lirket låsen op og åbnet døren til den lille toværelses lejlighed,

bemærkede han, at der indenfor i angtrædørens brevsprække sad en stor gul kuvert fastklemmt.

På kuverten havde Ella svarer skrevet en hilsen, også han havde åbenbart været forbi, forgive os for at se sin data.

Indenfor kunne betjent Jønsson se, at der ikke umiddelbart var noget, der tyde på, at Ella Pedersen var hjemme,

og afhælder, at noget skulle være galt i den lille kvistlejlighed.

Alt var ordentligt og meget pænt, sådan som Ella altid holdt sig hjem.
Det var noget, hun gik op i. Både køkken og sovværelse var fornyligt blevet malet og tapaserede.
Der var ikke som sådan noget, der var i uorden.
Ikke andet end, at der i sovværelse ved siden af den nydeligt redte dobbelsæng stod en åben taske.
Det var tydeligt for civilbetjent af Jønsson, at nogen havde roet i den, for der var redet papir og baden, som nu lå på guldet.
Der lå også en lejetøjshammer og en lille sav, og lige ved siden af sengen stod en lejetøjstavle.
Så pænt og nydeligt, som der var, må der have været noget ved tavlenes placering helt tæt på sengen,
der fik civilbetjentens intuition til at give lyd fra sig.
Han buggede sig i hvert fald ned for at kigge under den for at se, om noget skulle skjule sig på den anden side.
Og der, bag tavlen, helt inden under Løg eller Pedersen, stoppede ind under dobbelsængen.
Hun var død, og rundt om halsen var der vigtliget en snor.
Og hvor er vi så også her i forhold til forholdelsesproces, fordi igen budderer de, nej altså, der er ikke noget underligt her, og det ser pænt ud.
Han er i hvert fald ikke kommet ind og dør, når han har tænkt, der er noget galt.
Der lukter helt mærkeligt.
Nej, det har han i hvert fald ikke.
Men der må i lige vel være gået noget tid.
Ja, det finder vi ud af lige om lidt.
Der var ingen tvivl om, at det jo muligt kunne være andet en forbrødelse, der lå til grund for ellers død,
og civilbetænden alarmerede straks kriminalpolitiet.
De ankom ungebart efter til lejligheden sammen med kredslæn, så de indnedende undersøgelser straks kunne gå i gang.
Ella var fuldt påklædt, da hun blev fundet under sengen.
Civilkredslæn kunne vurdere på stedet, da hun blev stranguleret med et stykke sejl garn.
Der var flyttet lidt blod ud af næsen, men ud over det var der ingen tegn på vold.
I følgeholdståbrugt afbladet vurderede kredslæn, at Ella havde været død i et par dage.
Det var sandsynligt, at hun var blevet drabt om manddagen,
dagen, hvor hun skulle have været på besøg hos sine syster og svære.
Hun havde altså ligget under den fint ræte dobbelsæng skærmet af børnenes tavle i to dage, før hun blev fundet onsdag.
Underledelse af politimester Sven Moritz og kriminalkommissær Karl Nielsen blev der straks i gang sat en grundig teknisk undersøgelse af Ellas fine hjem, der nu var et gærningsted.
Men der var ikke meget at finde.
Lejligheden var, som Bethjent Jynsson havde observeret det uden nogen spor af den voldsomme gærning.
Da de tekniske undersøgelser var afsluttet, blev livet kørt til obduktion på Oldborg Kommunehospital,
hvor det der var op til statsobducent Lund at foretage yderligere undersøgelser af Ellas lig.
Der er ingen, der lytter med her, der er i tvivl om, hvilken retning efterforskningen naturligt før

skulle gå,

og det var politiet heller ikke i tvivl om.

De skulle have fat i Ellas frasepareret mand, førårig Erik Reinhold Pedersen.

Kun fire dage tidligere, altså om lørdagen, havde han nemlig følgervisen ny tid fået et tilhold mod at opsøge sin tidligere kone.

Ej, det er et stort rødt flag, kæmpe rødt flag.

Problemet var nu, at de ikke kunne finde ham.

Derfor valgte de af frikige hans navn med det samme i pressen.

Allerede samme dag, altså onsdag, som Ellas blev fundet drabt, lykkedes det i Oldborg stiftstidende, at nå at få en ekstra artikel med i at vise den om sagen.

Under overskriften, 32 år i kvinde, fundet myrdet i Oldborg i dag, hens ægtefælle forsvundet efter søgs nu af politiet,

kunne navisen bringe nyheden om, at politiet havde udstilt en arrestorder på Erik Reinhold Pedersen.

Ordensmakten forhørte også med det samme på boerne i Ejndom på Korskede,

og de havde til synladne meget interessant at tilføje, i hvert fald hvis man skal tro alt det, der også sivede ud til pressen.

Erik Pedersen drak og havde gjort det gennem flere år.

Det var ikke en himlighed og også en medvirkende årsag til, at Ella ville skylle sig.

Da de blev gift 9 år tidligere, var hans alkoholvaner ikke et problem.

Men det var det blevet at have landet år tidligere, da han var begyndt at drikke mere og mere.

Noget som han til synladne havde forsøgt at skylle for Ella.

Men da Erik Pedersen efter hånden kom så langt ud i et misbrug af han i følge Oldborg stiftstidende, måtte slukke sin trang i husholdningsbrit, var det umuligt at skylle.

Og det er altså ikke noget, man skal prøve af, fordi husholdningsbrit har en alkoholprocent på 93, og det kan være livsfarligt.

Der kunne han ikke skylle, der længere.

Der er jo alkohol i.

Jeg tænker, at man fortænder det, men man skal jo stadigvæk passe på, ikke?

Men det er jo vand, at man skal ikke passe på, man skal bare gøre det.

Du er ikke lede til at drikke livsfarligt.

Ella havde fortalt næborerne, at hun havde opdagede det, fordi det sværtke valgte i den spridt flaske, hun brugte når hun pusset vinduer.

Hun havde også fået noget ud af, at Erik Pedersen, der før hen fint, havde kunne passe et fast job.

Nu havde lange perioder, hvor han i stedet for at tage på arbejde, gik på duktur.

Altså han tog på hvertus og smidede penge efter store mængder alkohol.

Det havde haft den helt naturlige konsekvens, at han ikke kunne holde en fast stilling,

og han var blevet sjuksket med sig selv, kunne næborne i følge ny tid fortælle.

Men de foreklagede også, hvordan Erik Pedersen i sine mere et drolige perioder kunne beskrives som en tiltalende og venlig mand,

der var sat deles dygtigt til sit arbejde, sådan lød det i Oldborg stiftstidende.

I Oldborg amstidende blev han lige frem beskrevet som et geni til at reparere biler.

Men værst var det, at han behandlede Ella virkelig dårligt i de lange perioder, hvor han drak.

Næbornes beskrivelse lød, at hun ikke kunne forlå til at gå i fred for ham, og at han var fuldstændig

uregerlig.

Med tanke for, hvad der skete senere, er jeg tilbøjlig til at tolke deres udsavn, som at Erik Pedersen var voldig over for sin kon.

Næborne kunne nemlig fortælle, at Ella nu levede i evig frygt for sin frasepareret mand.

Og jeg tænker, at du kommer frem til det her med tilholdet, fordi der skulle da noget til i 55, før politiet gik med til det.

Ja, det tænker jeg også, og det tror jeg også, at du vil vurdere, når du hører den her seksfærdig.

Og det er altså også noget, næborne har været vidende til, og har lagt mærke til det også noget, hun har talet med dem om.

Og også i en tid, hvor der holdt man måske lidt mere skådderne lukket ikke, der er luftet man ikke sit beskidte tøj i offentligheden.

Men hun fortalte, at hun blev udsat for vold, og det her var så før deres separation.

Ja, det var det.

Og hun kunne kun få en separation?

Nej, hun kunne kun få en skilsmisse, hvis hun var separeret fra ham i to år.

Det der mener, hun kunne kun få en separation på det her tid, må du ikke få en skilsmisse med det samme?

Nej, det kunne man ikke.

På trods af tilhold og hendes...

Det var så helt fornyeligt, kan man sige, at hun havde sat gang i skilsmisseproceduren inden tilholdet kom, ikke?

Og jeg skal nok vente tilbage til, hvorfor hun fik det.

Men det giver jo også mening, at det så er, fordi han er så begyndt at stroke, og så vil der efter, at hun har ønsket en skilsmisse.

Ella havde i følge ny tid fået tilkant lejligheden og møblerne, og børnene skulle blive boende hos hende.

Til at begynde med at have æg Peter sådan stadig en nøgle, men det udnyttede han til at låse sig ind uden Ella's viden,

og stjæle ting, som han solgt videre for at få penge til spiretus.

Okay.

Da det var gået op for Ella, at der forsvandt ting fra hjemmet, havde hun fået sat en ny lås i døren.

Hun havde ikke noget at give den nye nøgle til sin familie, og det var derfor, at Nick havde virket, da hendes svære komede for at tjekke om alt var okay.

Måske så også nogetigt, så var det jo ikke ham, der fandt han, kan man sige.

Siden Ella havde sat gang i skilsmisseproceduren godt et år før, havde Erik Pedersen flere gange opsygt hende,

og hver gang forsøgte han at overtale hende til, at de skulle finde sammen igen.

Han låde både opbædering og var også flere gange i misbrugsbehandling med Antabus, blandt andet på optagelseshjemmet Møltrup, i forsøget på at vinde sin kone tilbage.

Men lige lidt hjælp det. Selvom Ella prøvede at støtte ham under Antabus kurene, kunne Erik Pedersen ikke holde kursen,

så snart han kom ud begyndte han at drikke igen.

I Ollborg Amstiderne kunne man læse, at Ella's familie- og omgangskræs med stor beundring fulgte med hendes kamp for at holde sammen på det hele,

og redde sin eksmand op af de huller, han blev ved med at falde i.

De kan udtrykke for, at de synes, hendes indsats var lige frem heltemåde.

Men hvor Erik virkede fast besluttet på at genoptage forholdet, var det ikke Ellers bevæg rundt for at støtte hans behandling.

Hun nekte vedvarende og tager ham tilbage.

Hun gjorde det for at følge sig mere tryk eller hvad?

Jeg ved det ikke, men jeg har haft mange tanker om, hvorfor.

Altså der er også nogle, de har to børn sammen.

Ja, men det er jo helt klart i hendes far.

At han ikke er død drogen på alle måder.

Spredt i forhold til børn og hendes sikkerhed, det har trods alt bedre, at han er i et ro.

Men det fik hende altså ikke til at ændre hånden til, om hun ville være i et forhold med ham igen?

Nej, og så dels ikke, hvis han var voldelig med hende jo.

Det er så også nemt nok at forstå, at hun ikke ville finde tilbage med ham,

når man hører naboernes fortælling om, at de flere gange måtte komme eller til unsætning, når Erik Pedersen var ducket op.

De blev tilkaldt alarmen, og det var sket flere gange, at Ella lige frem måtte flygte fra lejligheden efter,

at hendes fraseparerede mand havde meldt sin ankomst.

Derfor endte med at Ella i hærdigt forsøgte helt at holde Erik Pedersen ud af lejligheden.

I Ollborg Amstiderne kunne man læse, at Ella så sindssym ugen før pur havde nigtet åbne døren for Erik.

Til en af naboerne, en ældre dame hun gjorde rent og vasket for, havde Ella blandt andet sagt, at hun ikke turde komme ind,

fordi jeg er bange for, at han morder mig.

Den samme nabekone beskrev også til at vise, hvordan Ella var brudt gradene sammen, og havde givet udtryk for,

at hun ville ønske, at Erik var død fremfor, at børnene skulle være vidner til, at han langsomt gik til grunden.

Siden brodet havde Erik Pedersen ikke haft noget sted at bo, og det var uklart, hvor han holdt til, når han ikke var i misbrugsbehandling.

Ollbås stiftstidende menede, at hvidehandene havde holdt til i trappeopgangen og kreaturvåvne.

Men nogle af naboerne fortalte politiet, at Ella fornyldighed sagde, at hun var sikker på, at han ofte sov på luftet lige over hendes lejlighed.

Nej.

Ella had fortalt, at hun flere gange havde hørt trin på trappen om aften og morgenen, og hun mente, at kunne genkende en lydne.

Men hun tog ikke lukke op og se efter, fordi hun frygtede, at han så ville forsøge at mase sig ind i lejligheden.

Ej, og jeg havde bare lyst til at sige, løb, løb, løb, du skal bare væk væk væk,

men hvad gør man? Det er når man er udsat for stalking, så hvis man vidtter lige væk væk fra det, så er man nødt til at sætte hele sit liv på pause.

Man mister måske sit arbejde og man har også børn, man skal tænke på, og så det er jo ikke så nemt.

[Transcript] Mørkeland / Episode 215

Uden at vide om det er en pause eller om det er for evigt, at man bare skal forlade alt, ikke?

Men hun frygtede sig, hun tog ikke engang lukke op og se, at det så ham, der pusler på gang og op over og sådan noget, fordi så var hun bange for, at han ville skaffe sig af gang.

Et tilfælde, hvor hun er bare alene med det her, altså nu tænker jeg på sagen med Øksten i opgang, ikke?

Hun var også bare alene med den stalking, hun blev udsat for.

Ja, og den frygt.

Ja, og det var ikke en frygt taget ud af det blå.

Erik Pedersen var meget kreativ, når det kom til at skaffe sig afgang til sin ekskodens hjem.

For eksempel havde han en dag hentet en låsesmøde og havde sat ham i gang med at åbne hoveddøren.

Han havde billigt låsesmøden ind, og han havde mistet sine nøgler.

Men eller hørte den indtidagende håndværker arbejde på døren, og uden at åbne fik hun afværret situationen ved at blive låsesmøden stoppe, så døren kunne få blive låst, så Erik Pedersen ikke kunne komme ind.

Altså hun står simpelthen på den anden side og bare sådan et, hey du, det må du ikke, du må ikke lukke ham ind.

Og hvad der så skældt på den anden side af døren, hvad har låssmøden vendt sig om og sagt, nej tak til det her, hvad folk bruger dig her eller ikke.

Ved en anden lejlighed oplevede hun, at Erik lå på trappen foran lejligheden, da hun kom hjem, så hun ikke kunne komme ind uden at han opdagede hende.

I weekenden op til Ellers død var Erik Pedersens aggressiv stalking-affær eskalerede.

Og der var ingen, der gjorde noget, altså der var vitterlig ingen, der var sådan, vi måske nødt til lige at hjælpe hende med denne her mand.

Og hun fik, altså det blev ligesom betrægtet som om, at det er de nægte mand, så det er de problem. Det blev været endnu.

Fredag aften, den 8. jul i blot tre dage før hun blev drabt, var Ella ved at gøre sig klar til at gå ud.

Lykkeligt udvidende om, hvad Erik Pedersen havde planlagt.

Da hun var klar til at gå og åbne huddøren for at komme afsted, sprang han op fra, hvor han havde gemt sig på trappen og presset hende tilbage i lejligheden.

Det er ikke til at vide, hvad der ville være sket, men til alt helst slap hun fra situationen, da en af hendes veninder kort efter kom for at hente hende.

Der er lidt forvirring om, hvad der skete de følgende to dage.

Nogen er viset at beskrive to forskellige episode, andre end enkelt, men mit bedste bud på, hvad der skete er følgende.

Allerede dagen efter, altså at det skete det her med, at han gemt sig på trappen, ja, om lørdagen, der var Erik Pedersen tilbage ved lejligheden igen.

Stærkt beruset lykket det ham og tiltvinge sig adgang.

Dengang var der ikke en veninde på vej, og Erik Pedersen ente med at holde Ella indespæret i flere timer.

Der kom ikke meget ud om, hvad der var sket i de timer, men Erik Pedersen havde i hvert fald troet eller med, at han ville kvele hende.

Men hun holdt hoved koldt, og under poskud af at skulle på toilettet lykket hende at flygte ud af lejligheden.

[Transcript] Mørkeland / Episode 215

Hun løb direkte hende på politikårn og bad ham hjælp.

Da politiet ankom til lejligheden, sagde Erik Pedersen i en stol, stærkt beruset og kun iførte en undertrøj.

Han fik besked på at tage tøj på og følge med.

På politikårn blev Erik Pedersen kropsevisiterede, og i hans lommer fandt man en elektriske ledning og et stykke sejlgård.

Ej, ej, ej.

Bækkedel blev beslaglagt, inden han blev sat i det tensionen for at blive eddrog.

For at blive eddrog.

For at blive eddrog.

Ja.

For at blive eddrog.

Han blev løslet, tidligt sønt af morgen, og der fik han udleveret både ledning og sejlgård.

Du løber for mig.

Nej, du løber for mig.

Men det var så her, samtidig med det, at han fik det tilhold, jeg nevnte i starten.

Nå, okay, så de forstod det godt, men de synes lige, at han skulle have sine dripper med jer tilbage.

Ja, det vidste de jo så ikke, men ja.

Han fik et tilhold, der forbød ham at opsøge sin x-kong.

Det vidste de ikke. Hvad mener du? Han fik et tilhold.

Han fik et tilhold, så de vidste jo godt.

Så de vidste han gjorde altså, jeg ved ikke, men de vidste han var farlig, men de vidste i hvert fald, at han storkede hende.

Uden at de havde det over for det, ikke?

Ja.

De vidste, at han opsykede hende igen og igen, at han var voldelig, og så havde han det her i lommen.

Det kunne de ikke regne ud, hvad var til?

Nej.

Det tror jeg ikke på.

Ej, det tror jeg godt på, for så havde de jo for helvede ikke givet ham det.

Jo, det er jo det, der er så absurdt.

Ja.

Ja.

Det blev ret hurtigt.

Man er jo idiot, hvis man ikke kan regne ud, hvad han troede op hos hende med sejlgarn og ledning for.

Gud, jeg har slet ikke lavet det.

Jeg tænkte bare, at de kunne ikke tænke frem i tiden, men han havde lige holdt hende indespær og nu snur og ledning.

Ja.

Altså hvorfor fængsler I har medk?

Det gjorde de, at man skulle bare lige blive et brug, for så ville han jo nok komme på bedre tanker.

Han kom jo med en intention om noget i Danmark, straffer vi netop for en intention.

Og det stoppede kun, altså situationen stoppede kun, fordi hun slapp væk.

Han stakk af.

Og så fik politiet fat i ham, og var sådan, at du skulle lige sove, brænder den ud, og så fjerner vi lige de her...

Ja.

Og jeg ved ikke, det er jo absurdt.

Det er absurdt, og jeg ved ikke, det er ikke kommet frem, hvad der skete i de timer.

Hvorfor havde han holdt hende fænget, men de fandt ham altså kun i ført undertrøje?

Nej, nej, nej, nej, nej, nej.

Hvad er hun blevet udsat for?

Ja, det er frygtligt.

Ja.

Det blev ret hurtigt, offentligt gjorde i pressen, efter at Ella blev fundet drabt, at hun efter en lang, ulidelig periode med alle former for Ståking og Trusler, endelig havde fået et tilhold mod sin eksmand, på baggrund af det her meget voldsom overgreb, hvor han havde holdt hende fænget i teamvis.

GT fik til sygenladene som den eneste at vise en kommentar fra kriminalpolitiet i Aalborg i forbindelse med at det kom frem,

at Ella tidligere nødteløst havde søgt hjælp på politiet, og det her skulle have været deres syn på sagen.

Vi har ikke tidligere kunne hjælpe for Reinhold Pedersen.

Hun har nok en enkel gang fortalt, at manden troede hende, men det drejede sig til sygenladene om almindelige husbetakler, som vi jo er til oplever.

Og man kan blive alle slags vred på det her syn på vold i et forhold.

Men hvordan det så bare er almindelige husbetakler, når det ikke længere er hans hus?

Det kan man jo så undre os al dit år ikke.

Men de var jo stadig gift, og det er også det, jeg mener ikke.

Altså, man så det helt sikkert bare sådan, at det er din ekte mand, det er dit problem.

Det finder I ud af.

Altså, der er bare indød almindeligt ved, hvad ellers skulle gennemle, og der er der ikke.

Nej, der er der ikke.

Politiet havde altså mange gode grunden til at mistænke Erik Reinhold Pedersen for at være den, der stod bag drappet på sin ekskolen.

Uanset hvad ville de i hvert fald gerne i kontakt med ham?

Udover alle de åbenlysegrunde, så havde de i følgeavisen ny tid fået oplysninger om, at Erik Pedersen også havde været i kontakt med ellers om søndagen, altså efter at tilholdet var blevet udstilt.

Altså, dagen før at drappet i følgekredslægen skulle have fundet stedet.

Her skulle han have antastet hende på åben gade, da hun var på vej til midter med en vind.

Men Erik Pedersen, han var som sunket jorden.

Som sagt blev han allerede eftersøgt med navnets nævningsigervisen samme dag, som lide af Ella blev fundet.

Det gav flere henvendelser.

Politiet startede med at lide efter ham ved Oldborg Havn, hvor de havde fået tib om, at han plejede

at holde til sammen med andre, så kaldte løsgængere.

Og det var bare hvad man kaldte, subsistensløse dengang.

Jeg ringte meget godt lige ord, løsgængere.

Alle, der holdte til i området blev afhørt, men det var til synladne 8 dage siden, at Erik Pedersen havde været sammen med dem på havnen.

Og trossassistanse fra politihunne var der ikke noget spor efter ham der.

Men politiet fik også et virkelig interessant tip fra en borger, som havde set Erik ude foran et vertus ved Randershavn mandag efter med dag omkring kl. 1505.

Og han var helt sikker på, at det var Erik Pedersen han havde set, for de var nemlig tidligere kollegaer.

Han fortalte, at de havde hilset på hinanden flygtigt, og hvis hvidnede huskede rigtigt og talte sandt, så havde han altså set Erik Pedersen kort efter at drappet havde fundet sted.

Kriminalpolitiet tog typet meget seriøst og gik omgående på jakt i Randershavn med en større styrke.

De gennemtraglede byens vertuse, men kun et enkelt sted mindt man har set en mand med Erik Pedersen sin alemang.

Det svære visste de ikke, hvor den mand de havde set var gået hen efter følgende.

Ølborg Randers, med vissheden om, at Erik Pedersen sandsynligvis på nuværende tidspunkt kunne være, hvor som helst i landet, intensiverede politiet indsatsen.

Store politistyrker fra alle nordjyske politikræse blev sat ind i eftersøgningen af den mistænkte gerningsmand.

Nu kunne han godt finde ud af, at jeg tager andre steder hen og svermer om den der lille lejlighed.

Ja, nu kan du godt finde ud af at skrive.

Ja, det er rigtigt.

Torster den 14. jul i 1955, altså dagen efter fundet af Ellers Lig, blev der udsendt i sin alemange gennem pressen, så Erik Pedersen kunne eftersøge sig i hele landet.

Han blev beskrevet sådan her.

Han er 40 år, 140 centimeter høj, kraftig af bygning med glat blodsort hår med en skallet plett i nakken.

Han har brune øjne, et smalt ansigt og brunlige lyd.

Man mener, at han er iført en brunlige jerke og brune bænklæder, begge dele formentlig med striber.

Dessuden bærer han mørke gymnastiskkor og er bare hovedet.

Sammen med beskrivelsen vedhæftede flere af aviserne et 11 år gammel foto af Erik Pedersen.

Netop billede skulle give politiet det gennembrudssagen, som de sygte.

På missionshotellet Westand i Randers stødreceptionisten Elliot Sand,

var den torsdag omkring kl. 7.30. og læste månes avis, da hans blik faldt på billedet af Erik Pedersen.

Han genkendte straks en af hotellets gæster, som var tækket ind tre dage tidligere.

Manden havde siden drukket tæt, men uden at chinerere de andre gæster.

Han havde holdt sig for sig selv, men så sent som aften før havde man sagt, godnat til receptionisten ved 22 tiden.

Han var derfor sikker i sin saner, at han kiggede på billede i avisen.

Også selvom manden på hotellværelse nr. 28 var tækket ind i gæstebogen under et andet navn ind

Erik Reinhold Pedersen.

Ja.

Derfor greb han telefonen og ringede til politiet.

Beskrivelsen af, hvad der efterfølgende skete, varierer lidt alt efter hvilken avis man læser, men vi vind med sikkerhed, at politiet i en eller anden form omgående tog til hotellet i Vestergade i Randers.

I følge en af vis var der kun tre kriminalbetændte på opgaven, mens en anden af vis skrev, at kriminalpolitiet kørte mod hotellet sammen med ordens politides motorpatrullier.

Men hvor mange betændte der inden noget frem, så blev alle hotellets udgænges bærer inden de gik ind af hoveddøren under hotellets navn Bød i Neon, West End Mission Hotel.

Igen er der lidt forskellige beskrivelser af, hvad der så skete.

Nogen skrev, at politiet selv bankede på døren ved nr. 28, og andre skrev, at de bad receptionisten op og bank på, når påskudde, at hotellet skulle bruge værelset.

Tanken skulle så have været ikke allermærest mistænkt, som man formod var på værelset.

Når han så forhåbentlig åbnede døren, så stod politiet klar til at gribe ham.

Men uanset, hvem der bankede på den dag, blev der ikke svaret inden fra.

I stedet hørte de fremmødte betjente pludselig en underlig rumsterende fra den anden side af døren, og de tog en hurtig beslutning om at bryde døren op.

I værelset fandt de Erik Pedersen hængende i et stykke tøjnsnår, som han havde bundet om sin hals, og under ham lå en væltet stol.

I nogle af viser stod, at han var livløs, da han blev fundet, og at politiet skal ham ned og genoplyde ham med kunstigt underdræt.

Andre steder i pressen blev det beskrevet, hvordan Erik Pedersen var ved bevidsthed, men omtøget, som om han var påvirket.

Værelset var i frygtelig uorden.

Puder, tæpper og andre genstande, så som en tom spritflaske, lå spredt rundt om på guldet.

Erik Pedersen selv var uproberet, og så ud som om han ikke havde sovet.

Tydelige røde mærker på halsen, vidende om hængningsforsyget, som politiet havde afværret.

Erik Reinholt Pedersen blev kørt på Randers' amsygehus for at blive tjekket.

Det var bare nødvendigt med en hurtig undersøgelse, hvor man konstaterede, at han var udenfor livsfager.

Derefter blev han straks kørt til politikåren i Randers, hvor han helt kort tilstod drabet på sin ekskone, Ella Pedersen.

Olborg Kriminalpoliti vil gerne selv stå for den enlige afhøring, så allerede klokken halv ti få timer efter, at Elliot Sand genkendte billedet i avisene ringede til politiet,

var Erik Pedersen i følge og socialdemokraten på vej i en patruljevogn mod Olborg.

Randers amtavis beskrev, hvordan han forlod Randers i håndjern og med en halrøjde cirut i munden.

Hans tøj var meget sjukskede, men det var betjentene, der skulle eskortere ham åbenbart også.

For ti minutter efter, at vognen var kørt mod Olborg, opdagede de nemlig, at de havde glemt nøglerne til håndjernene.

De ringede hjem til stationen, og en anden betjent hoppede straks i en vogn og kørte efter.

Men en eller anden grund havde de ikke tolv mulighed til at vente de ti minutter ekstra, det ville tæt

for nøglerne frem,
for i Olborg blev Erik Pedersen befriede fra håndjernene med en bidetag.
Førre år i Erik Reinhold Pedersen ankom til Olborg omkring kl. 10.30,
og de næste to timer blev han afhørt af kriminalkommissær Karl Nielsen.
Her tilstod Erik Pedersen igen, at han havde drabt eller tidlig mandag morgen den 11. jul i 1955.
Han forklarede, at de var kommet op af skændens, fordi hun til tross for, at hun tjende det mange penge,
og at han var uden arbejde og taget overhovedet ikke ville give ham til livets ophold, som Olborstiftstidene formulerede.
Han forklarede videre, at han var pinligt ædros den dag, det skete.
Selvom han havde tægget og bete hende om at genoptage deres ægteskab, havde hun nigtet.
Hun holdt fast i, at hun ville skilles, så han besluttede, at hvis han ikke kunne få hende, så skulle ingen have hende.
Jeg drabte hende med fuldt overlig, skulle han i følge Olborstiftstidene have sagt, under afhøringen.
Nå, men okay, så han erkendte jo også bare, at det var sådan, det var. Det er da også fint nu.
Ja, umiddelbart.
Kort efter afhøringen blev Erik Pedersen ført til Konghands skades arrest,
og allerede sammen efter middag kl. 15 blev han fremstillet i et grundlovsforhør i Olborg Kriminalret i Gabelsgade.
I Jyllands posten kunne man læse, at Erik Pedersen så forhudtlet ud i retten.
Han havde lange skækstupe og kryldet tøj, og i visen ny tid skrev, at den siktede var træt og nedbåde,
og at hans kæbe muskler sidret under hele rætsmødet.
Han havde stadig de røde mærker efter månens forsøg på Selmors på Hansen.
Under grundlovsforhøret gento Erik Pedersen sin tilståelse, men der kom også andre detaljer frem.
Blandt andet, at han var tidlig og straffet, første gang i 1943 med en betinget døm,
og igen i 1946 samme år, som han blev gift med ældre med en døm for tyveri.
Men der kom også nye detaljer frem om forløbet både før og under, og efterdrappet på den 32-årige ældre Pedersen.
Om søndagen, dagen før drappet, altså samme dag, som Erik blev lyslat for detentionen, og ældre havde fået tilhold mod ham,
der var det i følge ham tilfældigt, at han havde mødt ældre på Algade i Aalborg om eftermiddagen.
I følge Erik havde de snakket kort sammen, og hun havde fortalt, at hun var på vej til midtermænd bekendt.
Så det er altså, hvor man forstod, et tilfældigt møde, efter han har stokket hende i månedesvis,
og hun hyggeslyderede lige lidt med ham, altså dagen efter han har holdt hende fanget i teamivis.
Bag efter havde Erik Pedersen drukket 5-6 bajer, og senere på aften havde han lagt sig til at sove på luftet lige op over ellers lejlighed.
I grundlåsforhøret sagde han i fyldig fyns stiftstidende, at han ville tro, at ellers godt vidste, at han var deroppe.
Og jeg læser det lidt sådan i betydningen, at det i følge ham var en form for accept fra hendes side, ikke?
Ja, ja, det var ikke noget problem.
Ej, og det er jo simpelthen så creepy, at hendes stokker bor lige op over hende.

Altså det er jo stort set det samme som at have sin stokkerbåne i væggene.

Det er højere, vi ved det.

Man der morgen var han gået ned og havde banket på køkendøren, men ellers var ad ikke, og derfor gik han om til hoveddøren i opgangen og ringede på.

Fordi, som han sagde rettende, han troede ikke, at hans hustru havde hørt ham banke.

Nej, hun har da hørt der banke, hun vil bare ikke lukke op.

Dom og Wilhelm tegsen bank havde der efter sport, om han troede, ellers ville have lukket ham ind, hvis hun havde hørt ham banke.

Og det menede Erik Pedersen nok, for han var nemlig ikke fuld den dag, sagde han.

Der var i følge Jyllands posten meget varmt i det lille rætslokale, og Erik Pedersen måtte ustansligt tørre smiden af panden under rætsmødet.

Men hans var advilligt og umhyggeligt på spørgsmålene.

Hvordan han så endte med at komme ind i lejligheden, den mand der morgen, er til gengæld lidt usikret?

Eller åbnet på et tidspunkt hoveddøren, men om hun lukket op for at komme ud, eller om hun lukket ham ind, eller om han trængte ind, som han havde gjort før, det vidste ikke.

Bornholm's tidne skrev, at han trængte ind i lejligheden, mens ny tid skrev, at Ella lukkede ham ind.

Erik havde det, under grundårsforhøret, at de to gik ind og satte sig på sengekanten, og der sad de og snakkede en halvtimes tid.

Til dommeren skulle han have sagt, jeg ville have lov til at flytte hjem og begynde forfra.

Jeg sagde, jeg skulle sørge for at få arbejde og låde også at begynde på entabuskur.

Til det spurgte dommeren, det ville deres kone ikke gå med til?

Nej, svarede Erik Pedersen.

Hun sagde noget om, at skulle hun have en mand igen, skulle det være en ordentlig mand.

Hun hentyde også til, at jeg ikke var ordentlig i tøjet.

I følge Bornholm's tidne, der skulle Ella have kaldt ham en sylle fyre.

Efter den bemærkning, slog det efter sine klik for Erik Pedersen.

Han havde grebet eller om halsen med begge hænder og klemte til.

Ella var veltet bagover på sengen og havde mistet bevidst tiden, og der efter havde han lagt hendes ben op, så hun lå udstrakkt på sengen.

Dommeren spurgte ham om, at Ella træk varet eller om hun var død på det tidspunkt, men det visste han ikke, svarede han.

Der efter havde han fundet noget snor, som han havde virkelig træg gange, hårdt om hendes hals, og så strammede han til.

Under grundlovsforhøret stillede dommeren et meget nærliggende spørgsmål.

Hvad med snoren?

Dommeren ville nemlig vide, om sejl garnet var det samme, som politiet havde fundet i hans lomme, den lørdag han blev anholdt,

og som han havde fået udleveret sønt der morgen, da han blev beskædt.

Der kan du se, så var de jo bevidste om det.

Det kan du se.

Han finder det i hvert fald.

Jo, men det er registreret nævnt. Hvor skulle deres komme fra? Den detalje?

Ja, de har registreret, at de tog det fra ham ikke.

Jo, men det har de jo så forstået, hvad det var for noget, og lige vel fik han det tilbage.
Ja, og han finder selvfølgelig, at han finder det enormt relevant og spørger om, hvor lang tid har du haft det der våben i din lomme?
Jo, men altså da han blev anholdt, sagde han jo indrømmet, at han slog hende i hjælp, fordi hun ikke skulle have andre, hvis han ikke måtte få hende ikke.
Nu er det jo en anden historie, og nu er vi pludselig ude i, at hun hånede ham.
Nej, hun hånede ham.
Han er jo lidt over the place.
Han er lidt over the place, men han siger jo, at han slog til, fordi hun kaldte ham en sølle fyre.
Sølle fyre, og så slog det klik, så jeg hånede ham.
Han var uselig tørret og sådan noget.
Så nu er vi pludselig alligevel ude i, at hun fortænede det, ikke?
Jo, og det er hendes skyld, fordi i før var jeg egentlig sådan, om det er fint nok, hvis han er kendere.
Det er mig, det handler om, at jeg havde det sådan, at jeg ikke ville have, at hun skulle have andre.
Så indrømmer han jo også, at det er min issues, det handler om, men nu har han jo et andet sted.
Jo, og det her med, at hun ikke ville give ham penge, han synes da, det var helt færre, hvis det var hende, der...
Men det er jo det, nu, det er pludselig hendes skyld.
Og så havde han ikke alligevel på alle mulige måder.
Så det er selvfølgelig relevant at spørge, om han har både rundt på den der snor, han strangulerede hende med i dag.
Ja, ja, hvor længe var det her planlagt, ikke?
Men Erik Pedersen havde det hårdnakket, at det ikke var den samme snor, og svaret, at han fandt snoren i lejligheden.
Jeg er ikke sikker på det, men jeg tror nok, at jeg fandt den under gasbordet ude i køknet, hvor vi plejede gennem snor og linne.
Ja, og det er jo en supervigtig detalje at se, i forhold til, hvad han havde planlagt, ikke?
Jo, jo, men altså, det her stalking-mønster, der har vejret så længe, det taler jeg jo for sig selv.
Ja, ja. Og volden, ikke?
Ja, absolut.
På spørgsmålet fra dommeren om, hvorfor han havde drabt sin ekskone igentog Erik Pedersen i en anden form, sin tidligere forklaring,
vel hun ikke har mig, så skulle hun heller ikke have nogen anden.
Nå, okay.
Ja, og det er jo så også efter, at han har givet alle de andre grunden, kan man sige.
Ja, jo, jo.
Erik Randhold Pedersen foreklager videre i retten, at da han var sikker på, at Ella var død gennem det han lide under sengen,
og så glattet han sengetippet ud.
Derefter rodet han Ella's cykeltaske igennem, fandt hendes punkt og stjælt 115 kroner.
Så gik han ud i køknet, hvor han fandt en sotervand, som han bræk, inden han gik i kælderen.
Han fortalte i retten, at hans hensigt havde været bego selvmord, så han gik dernede for at leve efter en tøjnsnår til at hænge sig i.
Han fandt snorren, men modt havde svigtet.

Til gengæld var det den selvsamme snor, som han senere havde brugt til at hænge sig på hotellværelset, forklad han dommeren, mens han pærede på de røde mærker på sin hals.

Efter drabet forlod han huset på korsgade og drev lidt rundt, inden han besluttede sig for at stikke af fra byen.

Han tog tået til Randers, hvor han tjekket ind på Westend under falsk navn.

Han boede på hotellet i tre netter, hvor han for det meste holdt sig for sig selv.

Om dagen gik han rundt i byen og købte mad og øl for de 115 kroner han havde stjålet fra Ella.

Han tænkte på at bego selvmord og prøvede at drikke sig mod til.

Da han pludselig hørte nogen ved sit hotellværelse, gik der panik i ham, og han bandede alt halsdrebet i en krog og lavede en lykke om halsen.

Det lykkeshamesbakstolen han stod på væk, og så hang han der.

Det næste han huskede var, at han lå på guldet, hvor en kriminalbetjent sikrede sig, at han træk været.

Erik Reinhold Pedersen blev siktet for drab og teori, og han tilstod begge dele og blev varteksfængslet i fire uger.

Samtidig besluttede dommaren, at Erik Pedersen skulle indlægges til mentalundersøgelse.

Kun ti dage efter grundlåsforhøret havde politiet allerede afsluttet efterforskningen, men kort tid efter kom Erik Pedersen med en ny tilståelse.

Han ville gøre rent bord, og fortalte derfor politiet, at han havde begået underslag ved at købe et armbandsur på afbetaling, for derfor sælgte det videre, selvom han stadig skyldte 141 kroner for uret.

Så han tænkte, at nu sidder jeg alligevel i fittetaget, nu skal det hele med, og det er jo fint.

Aftalen er, at man skal indøj med alt, men det her virker bare i små tænksavdelingen i forhold til, hvad han lige har gjort.

Ja, hvis det virkelig var sådan, han havde det, så kunne han også lave armen med at pynte på, hvorfor han slog hende i hjælp.

Ja, jeg er begyndt at skyde skylden på hende.

Men det var så derfor, at Erik Reinhold Pedersen var tiltalt for både drab, teori og underslag, der rædsdagen begyndte allerede den 23. august 1955 kun halvanden måned efter, at han slog 32 år i eller Pedersen i hjælp.

Erik Pedersen ønskede, at for sagen afsluttet hurtigt, han takket nej til at for sagen behandlede ved et nævningeting, og ønskede i stedet, at sagen blev behandlet som en tilståelse af en dommar i Oldborg kriminalret.

Det skulle vise sig, i følge til stedet Amtsavis, at han fik den hurtigst behandlede drabsa i dansk radspleje på daværende tidspunkt.

Helt rætsan var kun en team, der var mødt så mange tilhører op, at der blev sat en ekstra bank ind i lokalet.

Flere af tilhørerne kendte til sygenladene Erik Pedersen, og en af dem vinkede opmunderne til ham, da han blev født ind, altså det er så journalisten, der føler, at det var et opmunderne vink.

Men det var en tilståelse, sagde jeg.

Det var en tilståelse, sagde jeg, da det gik så stærkt, og der var ikke meget, der skulle forklare sig, eller noget, der skulle opbevise som noget.

Nej. Erik Pedersen har en kastet ikke et eneste blik på tilhørerne.

I Avisen ny tid beskrev journalisten ham, som en forandret mand at se på. Altså der er jo ikke gået så lang tid her, vel. Der er gået halvanden måned. Opholdet i arresten havde forvandlet ham fra en forhudtelig spritter til en velkonserveret mand i sin bedste alder stødt af I Avisen.

Erik Pedersen blev beskrevet som en nydelig mand, høj og stærkt bygget med en karakteristisk ørneprofil og gladt sort hår.

Han var iført et set mørkeblot tøjmand lille stribe.

Hans fremtåning fik journalisten fra ny tid til at spekulere i sin artikel og skrive, ser en mortar virkelig sådan ud.

Nå, interessant.

Ja, det er det.

Og Dimar altså der har fået et glemt igen af den pæne mand, der stadig i dag på familie billedet hænger på væggen i den sorte ovale ramme.

Ja, og så har de jo gjort så de samme tanker.

Vi jo også hele tiden gør også hver gang vi ser et billede af en mortar og tænker, ja hvor månsteret hænger, det er der ikke et månster.

Ja, og nu har han blevet ædrog og har været i badet og har fået sovet og fået ren tøj på.

Ja.

Omkring klokken 14.30 indlægte kriminaldom og nørð Hansen Rats sagen.

Ved rætsmødes åbning læste politimester Sven Moritz anklage skriftet op på vejene af en klamyndigheden.

Der var ikke en kallet vidner i sagen, for der var ingen ord i instemtelse mellem det politiet havde fundet ud af under efterforskning, og det Erik Pedersen havde fortalt og tilstået.

Det ved jeg sikkert mest hvis jeg er helt rigtig, fordi de har helt glemt det der med blodet fra næsen, og der har altså ikke været nogen fortælling her under vejs om noget vold.

Nej.

Har vi hørt om før, at man kan bløde fra næsen ved strangulering?

Altså jeg vil ikke sige det jo muligt uden at vide det overhovedet, men at nogle bløde kærlighed kan sprænge i den forbindelse, men...

Der er bare noget i historien.

Ja, hvorfor tager man ikke højde for historiken?

Gør man det overhovedet?

Taler de om, at hun har været for fuldt og udsat for vold og har været bange?

Hvorfor er det ikke en skærpende omstændighed, at han har været efter hende så længe, og at hun var så bange, at hun endte med at få et tilhold, selvom det var før mig.

Hvorfor skal han ikke også dømmes for at have frihedsberød hende i teamvis?

Det er det.

I dagene før?

Ja.

Ja.

I retten fortalte Erik Pedersen yderligere, at hans nærvar var på højkant den fortalemænd af morgen, fordi han ikke havde fået noget drik den dag.

Jeg var vant til at få en halv liter kogsbrit om dagen, og når jeg ikke fik noget straks om morgenen, kom jeg ud af balance.

Når han var på antabuspillere, så virkede de forklaret han, men jeg skal have en til at holde kontroll med, at jeg tager dem.

Anklædmyndigheden beskrev for Erik Pedersen, at Ella var taget på politikårn om lørdagen for at få et tilhold mod ham, fordi, som Anklæren sagde, de havde troet med at slå hende i hjæl.

Det benægtede Erik Pedersen.

Jeg har aldrig troet hende.

Det må hun have sagt for at få givet mig et tilhold, men hvorfor skulle hun så gerne vil have et tilhold?

Ja.

Derefter skulle Anklæren have spurgt, når deres kone ikke ville have dem, har de så aldrig tænkt på at få en anden kone.

Til det svarede Erik Pedersen.

Nej, jeg har hele tiden troet på, at det skulle lykkes at få hjemmet genoprettet.

Ja, og så var alle sikkert sådan, nooo, han var jo også bare en svid og kolde spændt.

Ja, han kæmpede for deres forhold.

Men så hør, hvad han så sagde.

Feilen var, at hun mente, at jeg skulle retme, inden jeg kom hjem.

Jeg mente, at jeg før skulle hjem, og så skulle hun hjælpe mig med at forbedre mig.

Oh, god.

Nej, fuck off, du.

Ja.

Ej, stop.

Erik Pedersen svarede klart og tydeligt på alle spørgsmålene under rettagen.

Kun en eneste gang, hvor han i følge flere viser på nippet til at miste heredømmet over sin stemme, det var på et spørgsmål, der berørte hans to sønderesfremtid.

Dommeren spurgte ham, om ikke han havde tænkt på ansvaret over for sin børn, da han drabte deres mor.

Nej, ikke før det var for sent, svarede han.

Nej, fordi han tænkte kun på sig selv.

Kun på sig selv, ja.

Og det var hendes skyld og andre skyld.

Ja.

Hun ville simpelthen ikke hjælpe mig.

Nej, hun ville ikke give mig penge, og hun ville ikke lave mig flytte hjem, så det kunne blive bedre.

Hun ville ikke høre mig ud af mit alkoholmisbrug.

En del af konklusionen på mentaleklæringen, der var blevet ledet på Erik Pedersen, blev læst op i retten.

I den stødder, at han værken var sindssyg eller onsvag.

Han var for falden til druggenskab, og i den forbindelse havde der udviklet sig et moralsk for fald hos ham med slapphed og viljeløshed,

der under tiden gav sig til udtryk i affekte eksplosioner og en brutalitet over for omgivelserne.

Ja.

Det er vel muligt, at der forelægger en viss psykopatisk grundtillstand, der har fået alkoholismen til at bluse op og udvikle sig.

[Transcript] Mørkeland / Episode 215

På baggrund af mentalundersøgelsen blev Erik Pedersen eklade ejnet til at minde i straff. Verken anklageren eller forsvaren fandt anledning til at udtale sig yderligere i sagen, så man sprang proceduren over.

Efter kun en times ratsmøde træk kriminaldommer Nør Hansen sig tilbage og cirka kvarter efter afsag han dom i sagen.

Erik Reinhold Pedersen blev idømt 14 års fængsel for teori, underslæb og drab.

Samtidig blev han dømt til betalesagens omkostninger, som var 400 kroner i salær til hans forsvar.

Han modtog domstående, og skønt han under hele rætsan havde bevaret et roligt yder, mindig udsendte journalister både fra Aalborg Amstid, når ny tid kunne se, at Erik alligevel reagerede på straffudmålingen.

Den ene skrev, at han var tydeligt shockeret, mens den anden skrev, at kun en enkelt trækning rybede, at Erik måske var overrasket over dom.

Så de er lidt uenige om, hvordan han modtog den.

Efter doms ausilsen konfererede Erik Pedersen et øjeblik med sin forsvar og udbad, så er det efter betængningstid i forhold til en appel.

14 dage efter rætsan udløb hans betængningstid og værken han eller inklædmyndigheden havde fremsat begæring om at anke.

Så domstod vi makt 14 år.

Erik Reinhold Pedersen døde mandag den 16. augusten 1965, 50 år gammel.

I hans dødsartest stød der enkemand.

Han blev fundet i noget, der blev kaldet anlægget skovbakken, men jeg kender ikke om stendthederen omkring hans død, om han stadig sad inde,

fordi det ligger lige over for Arresthuset, lige ved siden af.

Ja, før jeg skal tage at sige det jo kun 10 år efter dravet.

Ja, kun 10 år.

Men det er altså et anlæg som ligger eller lå i hvert fald lige over for Arresten.

Man kunne se det fra Arresthuset.

Hvorfor fanden skulle han plus til ligget død?

Det var også det, men det fik mig til at tænke hende, hvad han lige stokket af, eller hvad han på udgang.

Men det var ikke beskrevet, at der var nogen andre, der slog ham i hjæl, eller at han ikke selv var?

Formodningen er, at han tog sit eget liv.

Nå, okay, men så er det jo nok det.

Ja, men det er rygter, der ikke er blevet officielt beskrevet, og det var det, der skete.

Eller Pedersen, født massen, blev begredet den 16. julye, 1955, af familien på Oldborg Almenkirkegård.

Og for at fortælle denne her, jeg føler jo, at det er sådan en opsummering af velkendte historie, ikke?

Ja.

Med alle de røde flater vejre og stakkelsælder, der skulle have haft hjælp og støtte lang tid før.

Ja, det er meget frustrerende ikke, at det var så elendigt i forhold til at få hjælp, og at nogen anerkendte, at hun selvfølgelig skulle have en hånd.

Ja.

Og at han ikke var hendes problem.

Det blev bare set som et skrendtende ægteskab.

Ja.
Og at det var hendes problem, og hun påtog sig jo meget ansvaret, hun prøvede virkelig at få ham på rakt køl, ikke?

Ja.
Og han blev ved med at falde i sit misbrug tilbage i sit misbrug.
Ja, ja, og at han så storkede hende, det var måske sådan, man så det.
Altså nu blev der jo også talet om huspetakler, selvom de ikke var sammen længere.
At de er stadig i et forhold, fordi de er stadig gift, og han må egentlig gøre hvad han vil.
Og egentlig så prøver han måske bare at redde ikke, der er skabet ikke.
Og det er da meget sødt.
Ja, han er jo bare stadig, han elsker bare sine kone.

Ja.
Med untalelse, at han jo bliver vred over, at hun ikke vil forsørge ham, og sørge for, at han ikke drikker, og i det hele taget tager ham hjem og passer på ham, ikke?

Ja.
Og det er jo kun et par generationer siden, der laster bare hver set, at man forstår mønstrene nu, og enderkender, hvad Storking er nu, og kan nye smerne i det.
Han boder på loftet.
Han boder op på loftet, altså det er jo helt forrygt.
Altså det er jo i væggene, ikke?

Ja, ja.
Det er bare så skræmmet, at så forestil dig det der med, at du ikke ved, hver gang du åbner din hoved dør, om der er nogen, der ligger på lure, eller angriber, eller passer dig tilbage i lejligheden, eller ligger der, når du kommer hjem, antaster dig på gaden.
Det er en klassisk, altså det er sådan Storking fra A til Z, bo, det her, og han inder også meget søgel.
Og hun har været så bange, og så døde hun i 32, fordi han ikke kunne tåle en afvisning.
Det har kendt han jo.
Ja, det kan jeg kendt han, det er rigtigt.
Altså så var der bare heller ikke andre, der skulle have hende, og det var jo det samme med Axel Andersen, ikke?

Ja, præcis.
Den jævnælderne 34 år i majbridt skriver, som også havde fundet sig ny, og det kunne han ikke klare, så han lukkede rundt omkring hendes boligæk.
Men det er det.
Altså det er jo alle de røde flag, at til stedet i det.
Du fortalte jo alle sammen, at til stedet her i den her fortælling, ikke?
Og der var også et enkelt sted, der stod beskrevet, at han også i det her stocking forløb havde truet med selvmår.
Og det er jo også et helt stort far af signaler i forhold til, om det her kan have den her udgang, som den her sag, så havde han drikket.
Det hørte vi jo også Lise Lind fortælle om i seriøsnetet, ikke?
Og hun fortalte jucienhistorie og i den oplevelse hun havde haft, var selvmår jo også en del af det, ikke?
Og så det her med, om der er historie af vold og især kvælningsforsøg, ikke?

Ja, og indtil også at blive holdt fanget i sit eget hjem, ikke?

Og så er jeg lige valgt bag efter for at vide, det er alt stadig lidt dit eget problem, og her nu sover du denne her ros ud, og så får du dit mor redskab tilbage.

Bildet, som jeg er startet med at fortælle om, det hænger stadig på vægen hos Ellers familie.

Ja, som er grunden til, at jeg, til den her sag, op, de skrev og ville rigtig gerne have, at vi talte om Ella og alt det frygtelige hun skulle gennemleve, inden hun døde og med sin død.

Jeg har brugt artikler fra bærlænske tidene, fynstiftstidene, renner samtidig i Socialdemokraten, herning Folkeblad og hudstiftstidene, næstevedtidene og hulstebru dagblad.

Ja, så der var mange, som var interesseret i den her sag, og selvom det slår mig let af det i 1955, og det har taget os lang tid at lære om de her mekanismer og alle de røde flag, som vejrer i vinden, når det giver os noget her, ikke?

Selvom det jo skete sig ofte dengang, så var det ikke på den måde noget, man var opmærksom på, at der var et mønster?

Nej, overhovedet ikke, og fara signalerne, fordi så havde man vel altså hjulpet Ella, og hun løb jo efter hjælp, og så lyskede hun, at det var bedre.

Ja, det tænkte jeg.

Og det er jo eksempelet på, hvorfor vi skal forstå, ikke?

Jo jo, det gør vi heldigvis bedre nu.

Ja, det var Ellas brugersfamilie, som skrev og spurgte, om vi ville tale om sagen, de husker stadig Ella, og de tænker stadig på alt det frygtelige hun skulle gennemle, og hun var jo også ung.

Hun var ung, hun var 32 i 1955, så der er jo også nogle i hendes familie, som også er ved at være op i Elrøn, og gerne vil høre os tale om Ella.

Så det er der hjemme, det er billedet hænger på væggen, hvor Ella smiler til dem, og hvor Erik Pedersen jo så også er på billedet.

Det var derfor du fortalte, om det er billedet, der startede noget.

Ja, det er rigtigt. Det kommer fra hendes familie.

Nå, fint.

Når du videre i dagens program, vi har en bonus anbefaling med i dag.

Det har vi i samarbejde med Mo Fibro.

Det er en bog skrevet af Greg Olsen, den har fået den danske titel, min mor, en serie-mortar, og det er den sande historie om tre amerikanske søstere, Nicky, Sammy og Tori Nottek, der med nød og næppe overlevede deres barndom i 80'erne og 90'erne i den lille køsby Raymond i staten Washington.

Uden at deres omverden opfattede det udsat, der sadistiske mor Shelly dem i overvis for psykisk tager, ufattelig mishandling, vold, ydmyelse og manipulation.

Shelly tæskede pigerne, og de må dække sig til for at skjule de tydelige mærker.

Hun heldte blejmedel i deres sol, hun nægtede dem tøj og mad, og hun tvangte dem til at sove udenfor.

En af hendes ynglings afstrafelsesmetoder var at tvinge dem til at tage tøjet af og rundt rundt i et muderhul, mens hun sprøjte iskoldt vand på dem med en haveslange.

Hun ydmylde dem ved at tvinge dem til at fremvise bryster og kønstdel for at vurdere deres udvikling, og hun isolerede dem fra den resterende familie og også børnnes bedsteforældre, som selv havde gennemlevet deres mærkerid med Shelly, da hun var barn.

Da Shelly's teenage-nevøs Shane kom for at bruge med dem, blev han i alle hendes senere en del af

familien, og også var angik den fysiske og psykiske vold indtil han pludselig forsvandt. Ja, og når du siger, at han også blev en del af det her, så manipulerede hun jo børn, når hun spillede dem ud mod hinanden, og det indroede hun så også Shane i, og hun indroede også sin mand, Dave, i alle de her grovsheder, ikke?

Jo, og man tænker jo, altså, det er jo det her med gruppedynamik, som vi også talte om med Florence, man sidder jo og tænker, nogen af jer må stoppe det og træde ud og se det ude fra, ikke? Altså hendes mand bare hjælper hende med al mulig det vandvittigt og børne, der så gør ting ved andre og sådan noget.

Ja, det er faktisk det, der sker, de kan ikke løse at skrive sig af det her dynamik.

Det skal man forstå, ikke?

Det hele skete udlukkende i og for medlemøjfamilien, lige indtil ankomsten af Cathy Loreno i december 1988, er hun var en af Shelley's gamle veninder.

Den 30-årig kvinde havde mistet sit job og sit hus og flyttet ind hos Shelley og gik med til at babysitte mod og få kost og luci.

Men der gik ikke længe før det viser, at den redningsplanke Shelley havde lagt ud til veninden, den førte de rejte til levende helvede.

Altså, hvad den havde, fordi jeg synes faktisk, det tog mig noget tid før jeg rigtig kom ind i historien og virkelig følte, at nu forstår jeg hvad der foregår.

Men med Cathy, og det hun blev udsat for, der skete det ligesom ikke, og det bliver bare ved.

Og ved og ved og ved, og det bliver ved og ved.

Og man føler ikke, det er ikke det, det er det.

Men det giver rundt i maven, hvad hun blev udsat for.

Det er lige før, at det skal have en advarsel klistret på, så det kunne det faktisk gå til.

Denne her bog, ikke? Fordi det er så ekstremt.

Det er helt sået, og Katty var jo langt fra så hendes sidste offer.

Denne her historie om en kvindelig sadistisk psykopatisk serie, Morte, er så utrolig.

Og som du lige sagde, det er svært at forstå, det er sant, så voldsomt er det.

Men det hele, alt det her som er i den her bog, det er altså sket i virkeligheden.

Og hvad Shelly endte med at gøre og imod, hvor mange, det kan man høre om i lydbåden min mor.

En sær, Morte, det er den, vi har valgt i dag.

Og det er jo så både en fortælling om hende, Shelly og hendes gærninger, og om gruppedynamik og hemligheder i en mildestalt dystfunktionalfamilie.

Men også om overlevelse, fordi det er vildt, hvad mennesker kan overleve, og så er en der formål at leve videre og trives på trods af, hvad de har været igennem med.

I så delset på trods af, ikke?

Ja, altså fordi her tre søstre, så er det jo en overlevelse i sit store æg.

På trods af, hvad de så har oplevet.

Og jo har gjort, er blevet manipulerede til at gøre.

Selv har gjort, det skal man også leve videre med.

Og man kan godt leve videre, men man kan jo aldrig slippe det.

Ej, det tror jeg ikke, man kan.

Det vil jo aldrig forsvinde fra ens mentale ryksæg.

Det kan man ikke.

Det skal man høre.

[Transcript] Mørkeland / Episode 215

Hvis du ikke har prøvet MoFibro før, kan du bruge koden Mork i juni og få 45 dages gratis MoFibro Premium.

Du skal bare benytte tilbudet inden anden juli 2023.

Og så har du altså en masse at lytte til hele sommeren, bl.a. alle de gode bøger, vi har lagt ind i kategorien Mørkeland Anbefaler, som vi løbende opdaterer.

Ja, rigtig god fornøjelse.

Nu kunne jeg dele her i kategorien.

Ja, fornøjelse og fornøjelse, den er altså hård.

Den er hård, og den er også lang.

Altså en ekstremt lang.

Og det er vildt, at grusomheden er fordelt ud over alle de her mange timers lytning.

Ja, og så synes jeg bare, at det er relevant i forhold til vores snak i sidste uge om kvindelige samarbejder,

fordi vi er eftersøgt, det er jo lidt, ikke?

Men her har vi faktisk at gøre med en kvindelig sadist og en kvindelig psykopad, som bare har lyst til at mishandle, hvor der er faktisk også så sexuel vold.

Også det.

Inkluderet i det, ikke?

Ja.

Og det er som om, at det er simpelthen for hendes egen underholdningsskyld.

Mødesøg underholdningsskyld.

Ja, det er vildt.

Det er virkelig grotesk.

Yes.

Ja.

Nå, er det mig eller dig?

Ja, det er dig.

Det er faktisk mig igen.

Ja.

Det her er én af de uger, hvor jeg nemt kunne have en håndfuldt gode anbefalinger med.

Ja, det står i køl lige nu.

Ja.

Hvad der foregår.

Også fordi vi lige har holdt en usfære, og så håber de så, at vi er florens med, ikke?

Men mit valg er altså fallet på en splint og ny bog af True Crime forfatter PRK, som netop er udkommet.

Den hedder jakten på Stine Greisler smorter og handler dermed selvfølgelig om det uopklagedrap på Stine Greisler,

et af de mest omtalte uopklagedrap i nyere dansk kriminalhistorie.

Den 18-årige gymnasieliv Anne Stine Greisler blev drabt i et kælderum i Teilgårds stræde med i København i juni måned 1990.

Samme aften havde der været Pinse Karnevalg i København, som hun havde deltaget i med venner. Hun blev fundet næste dag af en kok fra Teilkron, som brugte det her kælderlokale som depot og omklædningsrum,

og synet var ekstremt.

Stine Greislers hænder var bundet med en sort ledning, som også var snøret om hendes hals.

Mortaren havde stoppet to kaklude ind i hendes mund, som havde kvalgt hende, og hun havde flere snitsorg på halsen.

På hendes ene underarm var der snittet et tegn eller nogle buksdavre, og Mortaren havde til sidst overholdt hende med boende voks, måske for at skylde sin spor.

Under hende lå en parke kondomer.

Trots tusindvis af afhøringer, en intens efterforskning og stor interesse for sagen fra pressen og offentlighedens side,

vil det jo selvfølgelig også have indvirkning på politiets indsats over tid, så er det aldrig lykket at opklare, hvem Mortaren er.

Også selvom mistanken har været rettede mod flere konkrete personer.

Også kendte navnet som Peter Kronholm og Armarmanden, for eksempel, og dem skal vi jo ikke nok nå til.

Der findes utalige tv udsendelser og podcast og bøger om denne her sag.

Og derfor var jeg også spændt på at læse Per Kås bog, for de mange har jo forsøgt at finde nye oplysninger for ham,

uden at det egentlig har ført til noget. Det har det jo ikke. Der er jo ikke sket noget gennembrud.

Nej, den er ikke godt klart.

Vi ved stadig ikke, hvem Mortaren er.

Og derfor var jeg spændt på, hvilke vej han havde tænkt sig at gå, for han har altså en evne til at vende nogle sten,

og andre ikke har overvejet kigånder. Det ved man, hvis man har læst andre af hans bøger.

Og jeg måske sige, jeg tror faktisk aldrig, for det første er, at jeg har læst en bog så hurtigt.

Nej.

Jeg vil ellers ikke. Den hurtige læser jeg også tog, det er du. Den glæde ned på en eftermiddag.

Ja.

Jeg kunne ikke slippe den.

Jeg vil ikke afsløre noget, som helst faktisk.

Men Per Kås besættelse af san og i hærdighed og dedikation til at finde nyt, det skinner igennem.

Han har brugt flere år på sin research, så kan man også næsten have lidt dårligt, som vi ved med at slutte den på en eftermiddag, ikke?

Han har brugt flere år på det her.

Om du brugte en eftermiddag, og jeg skal også nok bruge en eftermiddag.

Ja, du bruger også en eftermiddag.

Og det, der kommer frem uden at afsløre det præcise indhold, det er ret opseksvægtende.

Altså man får faktisk hjertebanken under vejs.

Det er jo vildt efter så lang tid.

Det er så vildt.

Særligt om en person, som altid har været blandt de mistænkte i sagen, men som du ved, vi altid har fået videre, havde et alibi.

Ja.

Er gode grunde, er det ikke muligt med de spørg og oplysninger, der er tilgængeligt nu at komme

videre?

Er det måske lidt kryptisk, men det forstår man også, når man læser bogen.

Men som læser, er det svært ikke at sidde tilbage med en følelse af, at med de her nye informationer, PRK, deler, så er vi måske så tæt på nu, som vi overhovedet kan komme.

Ja.

Så følger jeg næsten, at jeg skal stoppe.

Der har været store ting, der siger mere.

Jeg siger ikke mere, og du må simpelthen forfatte, at den har læst det.

Ja, ja, ja.

Jagten på Stine Greis eller Smorter hedder Bogen, den har skrevet af PRK, og jeg synes, at det er et ret imponerende stykke arbejde, han har gjort.

Nej.

Altså, det er måde, der kasser ud i noget, som alle i forvejen fokuserer på, ikke?

Ja.

Og så var sådan, nu finder jeg noget nyt efter, at så mange har gravet før.

Ja, men det kan han jo.

Ja.

Det ved vi, han kan.

Og det gør han altså.

Fint.

Ja.

Jamen den ser jeg frem til, at jeg ikke har været på det.

Og så vil jeg også lige sige, fordi der sidder måske nogen, som har læst den og tænker, ja, men hvad med?

Det er ikke fordi, at der nu er nogen, der har dømt, vel?

Nej.

Så der er også en masse spørgsmål.

Det vækker.

Det er han så konkluderet, eller at han lader det være åbent, ikke?

Men det rejser en masse nye spørgsmål, som jeg håber, at nogle vælger forfølge.

Sabla oppe på.

Mm-hm.

Jeg har noget, som jeg ikke har været på.

Jeg har været på det.

Jeg har været på det.

Jeg har været på det.

Jeg har været på det.

Jeg har været på det.

Sabla oppe på.

Mm-hm.

Jeg har noget andet med, som jeg heller ikke tænker, at vi kan komme udenom.

Og det er den dokumentar, der ligger på TV2 Play i to dele, som hedder Låst Inde for Livet.

Ja.

Vi har jo i hvert fald haft svært, hvis den sidste uge ikke kan komme til at tale om den, ikke?

[Transcript] Mørkeland / Episode 215

Ja, fordi vi vidste, vi skulle tale om det her.

Ja.

Nam Konefsky, Seth Setsen og Kikik Maka'a har alle siddet i fængsel i mere end 35 år.

Ja, det er så vildt.

De kan ende med at blive de første fanger i nye og danske historie, som sidder bag trammer på livstid.

Altså aldrig kommer på fri fod igen.

Mm-hm.

Med en livstidsdom i Danmark kan man søge om prøvelyslagelser efter 12 år, men i gennemsnittet afsoner livstidsfanger 17 år.

Inden altså, at systemet vurderer, at det er sikkert at lyste dem.

Men der er en lille gruppe af fanger, som af forskellige årsager afsoner meget længere tid end gennemsnittet.

Det vurderer sig forskellige årsager, at de simpelthen er uegnet eller forfarligt til at komme ud.

Tre af dem er med i den her dokumentar.

To af dem har vi talet om.

Vi fortalte om navn Konefsky og dobbeltrappet på femøren helt tilbage i episode 4.

Natten mellem den 19. og 20. maj 1944, der havde tre kammerater, to teenagestrange og en ung mand på 20 slåede leger på femøren på Amar.

Ud på morgenen dukkede en fløjtende bevæbnet mand op og troede de tre mand pistol.

Navn Konefsky drepte brutalt to af dem på kloshold, mens det lykkedes den sidste, at flygte, mens Konefsky skyd efter ham.

Navn Konefsky hanet nægter sig stadig skyldig.

Setsætsen talte vi om i episode 101. Han fik livstid for råmordet på den 49. år i taxa chaufføren Kurt Gern Larsen,

den 19. oktober 1985 i Morberhaven i Albertslund.

En voldsom gærning, absolut, men andre drabsmænd, der har begået lige så hjerteløse drab eller i mange tilfælde endnu mere grus om ting, er for længst blevet lukket ud.

Dokumentaren lyste inde for livet siger nærmere på, hvorfor lige de her mænd har afsonet så meget længere end de fleste andre.

Svarne findes måske i deres efterhånden tykkes journaler, hvor mentalundersøgelser og notater for deres lange afsoning er registreret.

Journalist Anders Lomholt har kigget nærmere på dokumenterne, og han har interviewet alle tre af flere omgange.

Vi hører dem fortælle om deres ugerninger eller deres benægtelse, men også deres tanker om det de er dømt for deres liv og deres håb for fremtiden.

Og så får vi et indblik i, hvordan det påvirker, at mennesker er spadet inde i så mange år.

Skal de her mænd døg bag tremmer, og hvorfor er de stadig farlige eller er systemet bare ikke indrettet til mennesker som dem?

Det er al samme spørgsmål, der bliver stillet i den her dokumentar miniserie.

Og så kan man jo gøre sig tanker om, hvad man synes svaret er, når man har set og hørt, hvad de har at sige.

Ja, at det ikke det, der står tilbage, at det handler om, at vi skal tage stilling til, om vi kan være bekendt og have langtidsfanger i Danmark.

[Transcript] Mørkeland / Episode 215

Altså, hvorfor skal de her personer sidde inde i mere end 30 år, og måske end deres resten af deres liv?

Og skal de det? Eller skal de ud?

Skal de det?

Det betyder, at de bliver lukket ud, ikke?

Ja, og det synes jeg virkelig, at man kommer rundt og mange hjørner i tankerne med, når man hører dem fortælle om deres liv, om deres gerninger,

og hvad de gør sig af tanker for fremtiden og sådan nogle ting, ikke?

Altså, jeg synes ikke, jeg sidder med en konklusion.

Efter at jeg har set den overhovedet, men jeg har bare rigtig mange flere spørgsmål, end jeg havde inden.

Jeg har nogle enkelte konklusioner, hvis man sådan skal spøjle en lille smule, ikke?

Og det går jo på det her med, om de stadig er farlige.

Ja.

Og der vil jeg bare sige, altså, det er sådan en lille detalje derfra.

Men naam Konevski, han nægter så skyldig.

Mm.

Men han er jo blevet, han afsoner nu på set.

Han er set syg.

Han afsoner på St. Hans.

Og det er tidligere kommet frem, at han har troet, officielle embedsmænd, som har arbejdet med hans sag,

har troet dem på livet.

Og så er man farlig.

Hvis du tror folk med, at du vil slå dem ihjel, eller hvad det nu er, du vil gøre med dem, så er man farlig.

Og så bliver det rigtig svært at komme ud.

Og nu sidder han siger, han er ikke farlig, han vil bare gerne ud, så han kan komme hjem til sin kone og leve resten af sit liv.

Og så ender han jo med at tro denne samme embedsmænd igen.

Ja, han siger sig, der er nej.

Jeg mener ikke, at jeg vil drepe ham, men jeg vil spytte på ham.

Han kan ikke være med i livet at sige, jeg vil spytte på ham.

Det er en problem, ikke?

Men at han virker jo stadig som om, at han er hevngære i på den måde.

Men også det her med, at han ikke erkender.

Han erkender ingenting.

Det er jo også et stort problem.

Fordi hvordan skal vi så stole på, at han angrer og er anderledes nu, og ikke er farlig i det her, ikke?

Jeg tror, det er kontroversielt.

Det kan jeg læse på reaktionerne i kommentarsbror og andre steder.

Men jeg tror, at jeg læner mig op af, at de bør lukkes ud.

Okay, ja.

Ja.

Og det er jo endnu mere kontroversielt, men det vækker noget.

Jeg får noget sympathy.

Fordi det er fandme vildt at bruge hele sit liv i et hull.

Ja.

Det er fandme vildt at bruge hele sit liv i et hull.

Og så vil folk, at man slår hjælp og slår hjælp.

Men det gør vi jo ikke med de andre.

Nej.

Vi lukker dem jo ikke indenfor evigt.

Nej.

Så det kan ikke have noget.

Vi er forbi dem med ret følelse og noget.

Hvad handler det om?

Det er ikke sådan, vi gør her i Danmark.

Hvis det sådan folk har det, så skal vi jo have ændret.

Så skal vi bare livstid være USA-agtig, ikke?

Men det er ikke sådan, vi gør.

Nej.

Så hvorfor gør vi sådan med dem her?

Men sådan nogle, der var sådan, ja, men de er måske stadig farlige.

Jo, men i en ret sag, hvis vi ikke er helt sikre, hvis det er sådan lidt mere,

så kommer tvivlen jo den siktet eller tiltalte til gode,

og så frifinder vi selv om han måske slår hjælp.

Ja.

Er det ikke det samme, der gør sig gældne, når vi skal finde ud af,

hvor vi er farlige, for vi får ikke svaret.

Vi får ikke svaret.

Der kan godt være psykologer, der siger, ja, måske er han stadig,

det er som om, at han stadig er vred på Danmark

og samfundet for at have løst ham ind i alle de her år.

Det betyder ikke noget.

Vendigvis er han ender ved at slå nogen hjælp.

Det er godt, hvad han taler stand, når han siger, han bare vil hjem til sin kor.

Vi har jo også andre eksempel på, at folk er blevet lukket ud

og har slået hjælp igen.

Ja, jeg har jo selv lige fortalt en historie om det ikke.

Men de har bare siddet ind i så mange år nu,

at jeg tænker, at det så ikke dem tvivlen skal komme til gode.

Og jeg synes egentlig, det var fint, at taxascheføren,

som blev drabt at sætte hans bror medvirket jo også.

Og jeg synes, det er rigtig fint at huske det perspektiv også.

Og naturligt nok har han det sådan.

For min skyld skal han ikke ud igen.

Det forstår man godt.

[Transcript] Mørkeland / Episode 215

Det forstår man godt.
Men de fleste pårørende siger,
og det straffer vi jo ikke efter.
På den måde straffer vi jo ikke.
Nej, og det er jo også et af de store spørgsmål her.
Hvorfor lige dem?
Når det nu ikke er sådan med alle andre, hvorfor lige dem ikke?
Der bliver jo også kigget på det her medie.
Men er det simpelthen, er det dem, der ikke kan passe ind i sådan,
som systemet nu har sat op i forhold til,
hvad man skal leve op til at kragge, hvis man skal ud, ikke?
Hvis det er sådan, så synes jeg ikke det er grundlag for at holde folk ind i spæret.
Så må man kigge på systemerne.
Er der noget her, der skal laves om, ikke?
Og i Setsetsens tilfælde, så har han jo udgang,
altså uden opsyn, al mulighed.
Jeg synes da, han har vist, han kan godt finde ud af at være ude.
Og jeg forstår godt, at brugeren til taxiførelsen,
det behøver han virkelig ikke.
Totalt forstår jeg godt, det er ikke.
Men så skulle alle jo være låst inde for evigt, ikke?
Og det er jo ikke sådan, vi gør.
Det er ikke sådan, vi gør.
Så hvad er argumentet, så er for at holde folk ind, hvis han ikke er farlig længere.
Det er svært, men det er altså sådan, jeg har det.
Jeg kan ikke rigtig se, hvorfor de stadig sidder der.
Jeg har det sådan, at jeg tanger din holdning,
men jeg har det også sådan, at jeg stoler på de mennesker, som vurderer,
om de stadig er farlige.
Så det er svært, jeg synes, jeg er splittet, ikke?
Det er splittet mellem min tillid til, at der er klovmænd, som vurderer de stadig er farlige.
Og alt det her, vi lige har snakket om, ikke?
Jo jo, der er jo en grund til, at de stadig sidder ind.
Men de er også dokumenterende at lave, så det er nemt at finde sympati for dem.
Også på trods af deres voldsomt.
Ja, det er jeg ikke.
Man kommer til at sætte sig ind i de her fucking sidde der siden firserne.
Tror Paul Slytter var stadig inden der er 49.
Altså det er sådan, det er så vanvittigt lang tid.
Det er så voldsomt, hvad der er sket siden de blev placeret der.
Alt er sket siden.
Og deres liv er overstået, ikke?
Det ved jeg godt, deres offres liv jo også er.

[Transcript] Mørkeland / Episode 215

Ja, men det er ikke sådan, det gør I denne.

Nej.

For dem, der ikke har TV2-plaget, så de kan se lust inde for livet, så ligger dokumentaren også som en podcast i fire afsnit, hedder Skyggesiden Lust Inde for Livet.

Ja.

Og det siger jeg så på trods af, at jeg synes, at Narm Konefsky er en af de mest gruteske forbrud, og vi har set jo.

Altså jeg synes det er så.

Så tilbage at lytte forfærdighed og alt, men jeg er noget ikke.

Så ja.

Det var altså to gode anbefalinger.

To gode anbefalinger.

Og vi har to gode anbefalinger med i næste uge, så har jeg godt lov.

Der er mange, der står i kø.

Ja.

Og en fuldstændig vanvittig bonusanbefaling, jeg siger det bare.

Den er voldsomt.

Nå, du, det er...

Nej, det er for meget.

Det er korten.

Ja, vi er nødt til at gå.

Ja, vi skal ud.

Få med de solbriller der.

Ja, på med solbriller.

Og ud, og så tales vi ved om en uge.

Det gør vi igen.

Absolut.

Kan du have det godt så længe?

Elly må du.

Tak.

Hej.

Hej.

Hjælp.